

EL9

ESPORTIU DE CATALUNYA

FUTBOL / GIRONA

La doble alegria de Pere Pons

El gironí va marcar el seu primer gol a segona A la mateixa setmana que va signar un nou contracte fins al 2017

Una nova via

La Federació Catalana de Futbol tria com a seleccionador Gerard López, un tècnic jove i sense experiència, per substituir Johan Cruyff

BARÇA

Hi ha diferències

Martino signa un inici de lliga de rècord, mentre que Ancelotti només salva els mobles en un Madrid que no juga a res

El clàssic es jugarà el dissabte 26, a les sis de la tarda

Rexach treu el vessant més humà de Tata Martino en el Fòrum Fundació FC Barcelona

AVUI FA... Jordi Camps

Senyera i 'Els segadors'

1995 MOTOCICLISME. Àlex Crivillé (Honda) va guanyar la cursa dels 500 cc en el GP de Catalunya que es va disputar al circuit de Montmeló i la celebració de la victòria al podi va desencadenar un conflicte. Durant la proclamació del vencedor es van hissar la senyera i la bandera espanyola juntes i es va fer sonar *Els segadors*, en honor de Crivillé, i no l'himne espanyol. ■ FOTO: EFE

Mauri, subcampió mundial

1998 CICLISME. Melcior Mauri va aconseguir la medalla de plata en la modalitat de contrarellotge en el campionat del món de ciclisme disputat a Holanda. El ciclista osonenc només va ser superat pel basc Abraham Olano, que el va guanyar per 37 segons. L'ucraïnès Serguei Gontxar va ser tercer, a 47 segons, i Lance Armstrong va acabar quart, a 56 segons del campió. ■ FOTO: EFE

1978 FÓRMULA 1. Gilles Villeneuve guanya la seva primera cursa, al Canadà, amb un Ferrari.

1986 TENNIS. Martina Navratilova s'imposa en el torneig de Barcelona.

1995 AUTOMOBILISME. Fermí Vélez guanya el campionat dels Estats Units d'automobilisme de resistència (IMSA).

1996 CICLISME. Lance Armstrong anuncia que té un càncer testicular i que dies enrere ha estat operat.

2000 FÓRMULA 1. Michael Schumacher guanya el mundial de pilots per a Ferrari per primer cop en 21 anys. Per a ell és el tercer títol.

2006 FUTBOL. Les seleccions de Catalunya i el País Basc empaten al Camp Nou (2-2).

2006 MOTOCICLISME. Ivan Cervantes és proclamat campió del món d'enduro.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

Vés amb compte, Aícia

Es comença demanant un innocent pacte fiscal i al final acabes declarant unilateralment la independència. I si no, mira els de Convergència.

PUGEN I BAIXEN

FEDDI
BÀSQUET PARALÍMPIC

L'expresident de la Federació Espanyola d'Esports per a Discapacitats Intel·lectuals, Fernando Martín, ha estat condemnat per frau en els Jocs del 2000.

GRANOLLERS-BARÇA
HANDBOL

El duel entre els dos equips catalans de la lliga Asobal, líders imbatuts després de cinc jornades, és un matx que cap aficionat es pot perdre.

JOAN A. FECHA
CICLISME

El ciclista català, de 36 anys, ha anunciat que es retira després de tretze anys com a professional al més alt nivell i amb un triomf d'etapa en el Tour del 2003.

GERARD LÓPEZ
FUTBOL

L'exjugador del Barça, entre altres equips, i actual comentarista de TV3 és el nou seleccionador català en substitució de Johan Cruyff.

DE CAP

Tema tancat

Canviar els estatuts és tendència al Barça. Ho va fer Gaspart, ho va fer Laporta i ho acaba de fer Rosell. No està malament actualitzar la norma bàsica de funcionament del club i no dubto que algunes modificacions tenen totes les virtuts, però tres cops en quinze anys sona a estatuts a la carta. Curiosament, tanta modificació no ha permès millorar el nivell de democràcia real del club. Sí, es vota els dirigents un cop cada sis anys, però vostè, amable lector, si és soci del Barça, ja sap que és impossible que sigui president si no és prou ric per pagar-se un aval personal de 3 o 4 milions d'euros. Democràcia elitista? Que va, democràcia per sorteig. Perquè això ho van aprovar els compromissaris a l'assemblea del dissabte passat; els que van votar l'anterior modificació i també els de l'anterior de l'anterior. Perquè les assemblees aproven el 99% del que la junta directiva els posa al davant. Naturalment, cap directiva d'aquestes que marquen tendència ha gosat arti-

Toni Brosa. PERIODISTA

cular una assemblea representativa de la massa social. Ja els va bé com està, amb participacions del 15 o el 20% que fan més fàcil tenir el guió lligat i ben lligat, inclogui vendes de patrimoni, directius franquistes, publicitat de Qatar, pujades encobertes d'abonaments o reformes dels estatuts. Fins i tot accions de responsabilitat presentades com un caramel a la porta d'un col·legi. Tot cola. Que ara l'assemblea té més poder per controlar la junta? Segur, però qui controla l'assemblea? I si era quasi impossible aspirar a ser president, a partir d'ara fer-lo fora també ho serà. L'últim vot de censura votat (2008), es va tramitar amb 9.100 signatures i hi van votar a favor 23.870 socis. Ara ni amb tots aquests vots convertits en firmes podria arribar a presentar-la, perquè en fan falta 24.000 (15% dels socis). Els han vist preocupats? Al contrari, orgullosos i més democràtics que mai. En el fons saben de primera mà que tots els vots de censura han estat utilitzats de manera frívola i irresponsable i ja els està bé. Tema tancat.

Que el vot de censura sigui impossible és bona notícia?

AMOS DEL SEU SILENCI

"En un país de baixets i amb només quaranta milions d'habitants, la nostra ràtio de campions és altíssima"

J.L. SÁEZ. Pres. Federació Espanyola Bàsquet

"Potser una solució seria fer una vaga. A Itàlia la van fer i els polítics es van arremangar i ho van solucionar"

JOAN COLLET. President RCE Espanyol

OBSERVATORI 9

Pura enveja

Arriba l'aturada amb el Barça i l'Atlético de Madrid com a líders sòlids del campionat amb vuit victòries en vuit partits. El Real Madrid, que continua jugant molt malament, està a cinc punts, que haurien de ser set si Muñoz Fernández no s'hagués inventat un penal en el minut 94 a Elx favorable als blancs quan el partit estava empatat. Moltes coses s'han de tapar i sembla que a Madrid alguns mitjans, els de sempre, els que domina Florentino Pérez, han començat una campanya en contra de Neymar, el crac brasiler que està brillant al Barça des de la seva arribada. És clar que ni Florentino, ni molts madridistes han digerit encara que Neymar els donés carbasses i que escollís el Barça com a destí per molts diners que li van posar sobre la taula i per molts emissaris que va enviar el president del Real Madrid al Brasil per mirar de convèncer el jugador.

A Madrid han iniciat una campanya miserable aprofitant les paraules d'alguns entrenadors que també han actuat de manera miserable. Amb declaracions miserables. El primer va ser Neil Lennon, tènic del Celtic de Glasgow, que va acusar Neymar d'exagerar la puntada de peu que li va donar Scott Brown i que va significar l'expulsió del capità dels escocesos. Lennon va quedar retratat un dia després quan el mateix Brown va reconèixer la seva agressió i va dema-

Brown fa falta sobre Neymar ■ AFP

nar disculpes als seus companys i a la seva afició per haver deixat l'equip amb deu.

Miserable també va ser l'actuació de Juan Ignacio Martínez, entrenador del Llevant. Quan

va haver de parlar de Neymar va decidir llançar la pedra i amagar la mà. Va dir que el brasiler només té un defecte, però que se'l guardava per a ell i que la premsa segur que ja el sabia. Estava acusant el davanter del Barça de llançar-se a la piscina. Intolerable que ho fes algú que acabava de ser beneficiat per l'àrbitre, Teixeira Vitienes, precisament no assenyalant dos penals clars que els defenses del Valladolid havien comès sobre Neymar.

I per acabar-ho d'adobar es va sumar José Mourinho a les acusacions contra el brasiler. El seu ressentiment amb el Barça és malaltís i va arribar a demanar una sanció per a Neymar. Res que no sigui nou en el portuguès, que ja va acusar Messi de fer teatre després d'haver estat agredit per Del Horno.

Ha començat una campanya contra Neymar per culpa de l'enveja d'alguns, una campanya sense arguments. Només hem de veure les dades de Carles Domènech, de *La transmissió d'en Puyal*, a Catalunya Ràdio. En la lliga han assenyalat a Neymar 30 faltes a favor (n'hi han fet unes quantes més), i és el jugador que més ha rebut del campionat. Els números es completen amb cinc faltes assenyalades en la Champions i sis en la supercopa contra l'Atlético de Madrid. Els números són clars. A Neymar, li peguen. No fa comèdia. La resta, és pura enveja.

S'inicien campanyes miserables contra Neymar i l'acusen de fer teatre quan és el jugador que més faltes rep de la lliga

Ferran Correas. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

Aguantaran el Rubí i la Muntanyesa al capdavant de tercera?

SEl futbol no és cap ciència certa i pronosticar és perillós. Tot i això, hi ha unes quantes raons que em fan pensar que els dos blocs tenen recursos per batre l'enguany al capdavant. Dos equips capaços de sumar 20 i 19 punts de 24 possibles, respectivament, han de tenir, per força, una plantilla amb nivell per plantar cara a qualsevol. És fàcil pensar que aquesta arrencada és fruit del bon moment dels seus davanters -Nils i Roland a la Muntanyesa, i Ernest al Rubí-, però no només és això, ja que tots dos tenen uns números remarcables al darrere. A més, tenen més pólvora per quan les ratxes dels actuals golejadors s'acabin: Sascha a la Munta, i Ferran Vila al Rubí són jugadors amb olfacte. Amb tot, si la càrrega física està ben planificada, estic convençut que hi haurà nous convidats a la lluita per la promoció.

Rubèn Miró

ORIOI DURAN

Equips amb pressupostos tan baixos i futbolistes joves han de tenir més que una bona dinàmica per continuar a dalt durant 38 jornades. És cert que la 3a divisió ha perdut potencial, que la Munta, per exemple, té un camp especial i que el Rubí compta amb un molt bon entrenador, però en el futbol modern, per desgràcia dels romàntics, els diners solen notar-se al final de la competició. La lliga és molt llarga, la competició et porta baixes per sanció i lesió i sobretot per males dinàmiques. I els equips amb jugadors joves no són gaire amics de sobreposar-se a aquestes dificultats. "El segon lloc és circumstancial", deia Martí Cifuentes, tènic del Rubí a El 9 la setmana passada; "L'objectiu és la salvació", afirmava Roland Garrós, davanter de la Munta, divendres. Entenc que no volen fer volar coloms, però ells millor que ningú saben de què va això de competir.

Albert Robledillo

"Estic molt content del que Rafa ha demostrat"

ROGER FEDERER. Tennista

"A Messi se li ha de posar una corona com la de Pelé, Maradona, Di Stefano i Cruyff"

J. VALDANO. Entrenador futbol

"Tots els derbis són especials, estiguis al país que estiguis"

N. KARABATIC. Jugador handbol

Els diners no ho

FINS AL 2017 • Pere Pons va marcar el primer gol a 2a A la mateixa setmana que va signar un nou contracte per tres anys més **SACRIFICI** • Conscient de les misèries econòmiques del club, ha acceptat que el Girona no li faci fitxa de professional encara que arribi a deu partits: “Els diners? El que vull és jugar”

J. Danés / X. Masachs
GIRONA

Les males llingües diuen que la primera convocatòria de Pere Pons amb el primer equip del Girona (l'any passat al camp de l'Sporting en un partit de copa) depenia que el jugador de Sant Martí Vell firmés un contracte de perfil baix amb el club de Montilivi, cosa que va fer com aquell qui diu a peu d'auto-car. Casualitat o no, Pere Pons va recuperar diumenge el protagonisme que li ha faltat en aquest inici de curs (només 18 minuts en els 8 primers partits) la setmana en què el migcampista havia signat un nou contracte —amb una revisió a la baixa— que el vincularà amb el Girona fins al final del curs 2016/17. “No. No crec que tingui res a veure una cosa amb l'altra”, va assegurar el jugador, que va atribuir els pocs minuts a la competència que hi ha a la seva demarcació: “Ens hem reforçat molt bé amb jugadors com Matamala i Timor. I els tècnics hi han ressituat Richy... Tenir protagonisme al costat de jugadors amb tanta experiència i qualitat és complicat”, raona Pons.

Sense clàusula

En el contracte que ha signat Pere Pons ha desaparegut la clàusula que més espantava el club. Aquella que si el jugador arribava als 10 partits (per computar un partit s'han d'haver disputat un mínim de 45 minuts) se li havia de fer fitxa de professional. Per al club, això significava —com ha passat amb David Juncà i com està a punt

de passar amb Carles Mas— que el jugador ha de passar a percebre el salari mínim per a segona A (60.000 euros bruts a l'any) i que el club té l'obligació de fer-li fitxa de professional, cosa que té un cost addicional superior als 20.000 euros. A canvi, el club, que ja exhibeix sense cap vergonya la disfressa de pidolaire, li ha millorat la nòmina, que no arribava ni de bon tros al salari mínim interprofessional.

“A mi m'és igual cobrar més o cobrar menys. El que vull és jugar”, va assegurar Pere Pons quan se li va preguntar si se sent agreujat amb relació a altres companys que estan al primer equip. “L'important és que a la plantilla em sento com un més i que el meu desig és continuar al costat d'aquests companys. Així sóc el més feliç del món”, va afegir-hi. “Ja sé que els diners importen a tothom, però si de moment em paguen per viure, ja estic content. I si vaig tenint minuts i protagonisme, suposo que ja arribarà el dia que el club farà alguna cosa...”

Satisfacció incompleta

El seu primer gol a segona A va ser un golàs, però sis minuts després Collantes va esguerrar el que hauria estat el gran dia de Pere Pons: “Va ser unallàstima, però no pas perquè el gol l'hagués fet jo, sinó perquè l'1-1 ens va fotre els plans per terra. La victòria era molt important i se'ns va escapar.” El migcampista recordava bé l'acció del gol: “Primer me'n vaig amb un control amb l'exterior. Després hi ha un rebot. Crec que hi ha unes

Pere Pons, felicitat pel preparador físic Jordi Balcells i tots els companys del camp, després del gol contra el Sabadell ■ EL 9

14 participacions

Amb el partit de diumenge, Pere Pons ja n'ha disputat 12 de lliga i 2 de copa

mans, de Toni Lao. Però em quedo la pilota [l'àrbitre aplica la llei de l'avantatge] i vaig dividint fins trobar el forat.” La diana va ser molt celebrada: “Sí. Els companys m'estimen i m'aprecien. Ijo a ells. Hem fet una pinya, com l'any

El sou, secundari

“M'és igual cobrar més o menys. Si de moment em paguen per viure, ja estic content”

passat. Hi ha un vestidor espectacular.”

És home de pocs gols, però en la pretemporada en va marcar dos (a l'Escalada i a Peralada) i va ser el màxim realitzador de l'equip en els partits de preparació juntament

Satisfacció

“El meu desig és continuar al costat dels companys. Així sóc el més feliç del món”

amb el jugador del filial Raül Arjona.

Pere Pons va disposar diumenge de 25 minuts. Enguany, en la lliga, només havia participat 11 minuts el dia del Numància i 7 minuts més a Lugo. Ricardo Rodríguez el va si-

Joves del filial

“L'any passat ja vam treure el cap i això continua ara. Hi ha planter per estona”

tuar d'entrada davant del doble pivot, a la mitja punta. Després de l'1-0 el va endarrerir una mica (Pons va formar el trivot amb Richy i Matamala) i va fer avançar Eloi. “El mister em va demanar intensitat i ajudes.” Pere

... són tot

4 gironins i 11 catalans al camp

Pere Pons va començar el partit a la banqueta, al costat dels també gironins Albert Vivancos, Gerard Gumbau i Fran Pérez. Quan va entrar al camp, el migcampista de Sant Martí Vell va coincidir amb tres jugadors més de la demarcació, que van jugar el partit sencer: el banyolí Carles Mas, el vilobinenc Jordi Matamala i el gironí Eloi Amagat. De fet, eren tots els gironins del primer equip que podia alinear Ri-

cardo Rodríguez, perquè només hi faltava David Juncà, que estava sancionat. Dels 14 jugadors que va fer jugar contra el Sabadell el tècnic asturià, n'hi havia onze de catalans. A més dels quatre gironins, van jugar Isaac Becerra, Migue, David Garcia, Adrià Carmona, Jofre Mateu, Felipe Sanchón i Gerard Bordas. Van completar la presència l'andalús Juanlu Hens, el gallec Richy i el mallorquí Chando.

Carles Mas, en acció contra el Numància ■ L. SERRAT

Carles Mas, a punt de ser professional

J.D. / X.M.
GIRONA

La teoria diu que Carles Mas està a punt d'arribar als deu partits oficials i de guanyar-se un contracte de professional. La pràctica és que el club vol evitar un segon cas Juncà pel cost econòmic que això suposa, i des de fa setmanes intenta negociar amb Mas un contracte del mateix estil del que ja ha signat Pere Pons.

El central ha jugat vuit partits de lliga sencers (set d'aquest curs i el de l'any passat contra el Madrid B) i el de copa contra la Ponferradina.

Pons afirma que li és indiferent on el facin jugar: "Sempre havia jugat en el doble pivot, però també em trobo bé d'interior." Confia que el gol li doni més continuïtat i protagonisme: "El que he de fer és entrenar-me i esperar les oportunitats. I quan arribin, intentar aprofitar-les i rendir al màxim."

"Planter per estona"

Tot i que té dorsal del filial (29), Pere Pons és un dels dos jugadors que ja estan integrats de ple dret en la primera plantilla (l'altre és Carles Mas, amb el 29).

Nou cas Juncà?

És a un partit d'arribar als 10, i el club li hauria de fer un nou contracte

Amb un partit més (serien dos si en el contracte s'especifica que no més es poden computar els d'un mateix curs), el jugador pot exigir fer el salt a professional, com va fer Juncà. Una altra cosa és que el Girona (amb llei concursal i amb el saldo esgotat per a la plantilla) tingui capacitat per fer-ho. ■

Diuenge va començar veient el partit des de la banqueta amb Fran (34), Vivi (26) i Gumbau (27). Encara que sigui més per necessitat que per convicció, el Girona ha començat a no viure tant d'esquena a Torres de Palau. "L'any passat els jugadors del filial ja vam començar a treure el cap gràcies a Rubi i aquest any la cosa continua. És positiu. En Vivi ja va debutar, Fran ja ho va fer fa dos anys i hi tornarà, i Gumbau també ho farà. Crec que hi ha planter per estona", afirma el jugador de Sant Martí Vell. ■

BREUS

Jofre, durant el duel de diuenge ■ QUIM PUIG

Jofre: "Hem d'estar tranquils, però hauríem d'anar guanyant"

Girona. L'1-1 contra el Sabadell va trencar la sèrie de dues derrotes seguides del Girona, però el balanç de punts (1 de 9) posa un element més de pressió a la visita a Múrcia, dissabte. "Era ideal fer els tres punts contra el Sabadell per anar a Múrcia de manera diferent. Hem de sumar tres punts d'una vegada, guanyar un partit, perquè ara mateix la classificació tampoc acaba de ser important però no volem acular-nos", va reconèixer Jofre Mateu. "Hi hem d'anar tranquils, perquè no estem en cap situació dolenta, però hauríem d'anar guanyant." El lleidatà, que va tornar a l'onze inicial de Ricardo Rodríguez, va valorar la producció ofensiva de l'equip contra el Sabadell, amb protagonisme per als mitjans puntes: "També hi va ajudar la manera de jugar nostra, i la seva. Vam tenir molta mobilitat i vam rebre moltes pilotes. Ens va faltar un pèl d'encert a dalt." ■ X.M.

Jandro completa l'entrenament amb els suplents i no convocats

Girona. Protagonista la vigília del partit contra el Sabadell perquè Ricardo Rodríguez no va descartar convocar-lo, Jandro Castro en va quedar fora, però continua progressant per acabar d'oblidar la lesió que li ha impedit participar en cap partit. L'asturià va participar amb normalitat i va completar l'entrenament que els suplents i els no convocats contra el Sabadell van fer ahir al camp annex de Montilivi. Qui s'ho va perdre —a part de tots els titulars— va ser Gerard Bordas, per una contractura al bessó, zona que ja tenia afectada quan va entrar diuenge. ■ X.M.

Moisés Hurtado es calça les botes i fa carrera contínua

Girona. Encara no hi ha data per al retorn, però Moisés Hurtado ha fet un pas més en el seu procés de recuperació de l'artroscòpia al genoll a què es va sotmetre. L'exjugador de l'Espanyol, que fins la setmana passada només feia treball de gimnàs, es va calçar les botes ahir —ja ho havia fet dissabte— i va fer carrera contínua al camp annex. També va treballar al marge del grup Ivan López, que no va arribar a temps per al partit contra el Sabadell però hauria d'estar a punt per viatjar a Múrcia. ■ X.M.

En autocar a Múrcia, amb un entrenament a Castelló

Girona. El Girona té descans avui, demà al matí s'entrenarà a les instal·lacions de Torremirón a Navata i dijous Ricardo Rodríguez dirigirà ja l'última sessió a Montilivi, després de la qual facilitarà la llista de convocats. L'equip viatjarà a Múrcia en autocar, i sortirà de Girona divendres a primera hora del matí per ser a temps de fer un entrenament a Castelló de la Plana abans de dinar. El partit és dissabte a les 6. ■ EL 9

Montilivi, espai sense fum?

1. És fumador?

■ EDU CIURANA

2. Li semblaria bé que el Girona prohibís fumar a l'estadi de Montilivi?

3. Creu que finalment el club acabarà aplicant la prohibició?

Josep Caicedo

ABONAT

1. Sí, fumo. Precisament avui volia portar un puro, però en llegir al diari tot això del tabac a Montilivi ja no l'he portat.
2. Sí, em semblaria perfecte.
3. Jo diria que sí, però tot i així em costa molt creure-ho.

Joan Ballesteros

ABONAT

1. No, ara ja no.
2. Que fotin el que vulguin, m'és igual.
3. Potser sí o potser no, ja es veurà.

Dionís Carandell

ABONAT

1. No.
2. Si no prohibeixen fumar, com a mínim que posin un lloc per als fumadors, tal com es fa pertot arreu.
3. No ho sé, segurament sí, perquè això de no fumar és una cosa que ara té força.

Toni Torrent

ABONAT

1. No.
2. Sí, em semblaria bé.
3. Molt difícil, de moment només informen.

Ramon Barnola

ABONAT

1. No, sóc exfumador, però a mi m'agrada que la gent fumi perquè el fum encara m'agrada.
2. No.
3. Suposo que sí que ho acabaran fent.

Sebastià Maganya

ABONAT

1. Sí.
2. Home, suposo que a la llarga passarà.
3. Sí, jo crec que sí.

Jaume Pintanel

AFICIONAT

1. No.
2. Em semblaria perfecte.
3. Jo crec que sí, perquè és la tendència.

Francisco Polvillo

ABONAT

1. No.
2. Afectaria la gent que fuma en un espai lliure.
3. Pel bé del club, millor que no. Ja ve poca gent a l'estadi, i si a més els fumadors no poden fumar, potser no vindran.

Pep Martí Pujolràs

ABONAT

1. Sí.
2. No, crec que ja està bé així, ja només faltaria això.
3. No sé si per consens o per llei, però esperem que no.

Lluís Aymerich

ABONAT

1. No.
2. Sí, ho vull.
3. Sí, crec que sí.

Alfons Jiménez

AFICIONAT

1. No.
2. Home, en certa manera, sí, pel bé de tots, evidentment.
3. Jo crec que s'aconseguirà, com s'ha fet en altres països europeus.

Antoni Rodríguez

AFICIONAT

1. No.
2. Tant me fa.
3. Suposo que sí.

Vicens Mènsua

ABONAT

1. Només quan vinc a veure el partit aquí a Montilivi.
2. No, evidentment, ja que aquí és l'únic lloc on fumo.
3. Em temo molt que sí.

Agustí López

ABONAT

1. No.
2. I tant, és el que desitjaria.
3. Espero que sí, sincerament.

Toni Garcia

ABONAT

1. No.
2. Sí, i tant, que m'agradaria.
3. Ho haurien de fer, perquè no hi ha dret que jo fumi quan no fumo.

Joan Donat

ABONAT

1. No, no he fumat mai.
2. Sí.
3. Si Déu vol, sí.

Josep Pujol

ABONAT

1. No.
2. Per mi, millor que no es fumi.
3. Sí, per alguna cosa s'ha de començar [referint-se a la tasca informativa que el Girona va fer el diumenge en el partit contra el Sabadell].

Jordi Rincón

ABONAT

1. Sí.
2. Sí, encara que no m'ho crec.
3. Sí, ja és molta la gent que diu que ho acabaran fent.

Líder sòlid. El tècnic català, que va signar per tres anys amb el Recreativo, va posar les bases el curs passat i ara l'equip ha començat fort: enllaça cinc triomfs i es consolida en el primer lloc

El projecte de Sergi Barjuan comença a donar fruits

Jesús Jordi
BARCELONA / HUELVA

El Recreativo va fer el maig del 2012 una aposta ferma per Sergi Barjuan. El club andalús i el tècnic català van signar un contracte de tres anys per tal que, amb paciència, el Recre tornés a ser un dels equips a tenir en compte a segona A després de passar-se tres temporades en la zona mitjana de la classificació i d'oblidar gairebé del tot les tres anteriors a primera divisió. No és, per tant, un projecte de resultats immediats.

El curs passat, Sergi Barjuan va poder treballar amb calma per assentar les seves idees i conjuntar una plantilla a la qual havia introduït nombrosos canvis. Amb espurnes de bon joc però excessiva irregularitat, el Recreativo no va patir per mantenir la categoria, però tampoc no va tenir mai possibilitats de lluitar per objectius més ambiciosos. No era un problema, però, per a la directiva andalusa, ja que l'aposta per l'exjugador del Barça buscava els resul-

Els jugadors del Recre celebren un gol contra l'Hèrcules al Nuevo Colombino ■ A. DOMÍNGUEZ

tats a mitjà termini. Ara, els fruits del projecte comencen a veure, amb l'equip intractable. Després de vuit jornades, el Recre ha guanyat sis partits –no més n'ha perdut un– i ara encadena cinc victòries. És líder destacat, ja que manté un marge de quatre punts respecte al segon classificat.

El bloc defensiu, en què s'han fet pocs canvis aquest estiu, és molt fiable –dos gols rebuts en els

Bons números

El Recreativo ha guanyat sis dels vuit partits i té el segon classificat a quatre punts

cinc últims partits– i, en atac, estan funcionant un dels jugadors que continuen del curs passat, Arana (5 gols), i un dels fitxat-

ges, Linares, que prové de l'Elx (4). Jugadors contrastats i de qualitat com ara Álvaro Antón, Jorge Larena, Dimas Delgado, Jesús Vázquez, Jonathan Valle i Ángel Montoro doten de solvència el mig del camp.

Ara que les coses van bé, Sergi Barjuan continua insistint que el projecte és de tres anys i que cal paciència. Recorda que la lliga tot just acaba de començar, però també assegura que, com més temps

Les frases

“Això és un projecte i en el segon any està donant més resultats. Però no ens podem avançar a res i hem de continuar així, perquè queda molt”

“Ara ens veiem capacitats per a tot, i això és una sort. Ens sentim còmodes i hem de disfrutar i aprofitar la situació”

Sergi Barjuan
ENTRENADOR DEL RECREATIVO

es passi el seu equip al capdavant de la classificació, més fort es farà i més confiança tindrà. “Les estadístiques són bones, però la temporada passada no ho eren tant. Disfrutem del moment, que és un luxe, i continuem treballant igual”, afirma el tècnic de les Franqueses del Vallès, content perquè diumenge més de vuit mil espectadors van presenciar el triomf contra el Tenerife (2-1) al Colombino. ■

Sabadell. El tècnic aragonès ha trobat el sistema tàctic i l'onze titular ideal

Salamero endevina la tecla

Albert Robledillo
SABADELL

La rotunda victòria contra el Jaén de fa dues jornades va donar a Javi Salamero l'excusa perfecta per repetir onze inicial per primera vegada en tot el curs. Contra el Girona la jugada va sortir perfecta, perquè tot i no aconseguir la victòria, els arlequinats van mostrar una bona cara durant els 90 minuts, un fet que no havia passat fins ara. El tècnic durant les primeres jornades havia provat diferents sistemes (4-2-3-1, 4-1-4-1 i ara 4-4-2) i havia variat jugadors (26 jugadors utilitzats), però contra el Girona per fi es va veure un equip amb una identitat marcada.

Abans de la victòria contra el Jaén, Salamero va dir que el conjunt arlequinat necessitava una victòria per poder treballar amb tranquil·litat. El tècnic la va encertar perquè amb la rehabilitació de Tamudo i la inèrcia d'un equip que ha renovat tota la línia defensiva d'un any per l'altre, i sobretot amb la tranquil·litat en la classificació, ja dona mostres de solidesa. ■

La radiografia de 2a divisió A

L'11 DE LA JORNADA

BARBOSA (Las Palmas)
LLORENTE (Madrid B) **MAS** (Girona) **YURI** (Eibar)
MASCARELL (Madrid B) **MONTORO** (Recreativo)
COLLANTES (Sabadell) **BARKERO** (Saragossa) **CHECHU** (Tenerife)
HENRÍQUEZ (Saragossa) **KIKE GARCÍA** (Múrcia)

FIGURA

Ángelo Henríquez Saragossa
Amb els seus dos gols, el davanter xilè va ser clau perquè el seu equip derrotés amb solvència el Mallorca a domicili. Henríquez ja acumula quatre gols en la lliga.

VALORACIÓ

↑
El Recreativo ja acumula sis victòries consecutives -una en la copa- i continua sent líder en solitari de la categoria.

?
El Mallorca no acaba de trobar la regularitat i diumenge va tornar a perdre amb estrèpit a casa, contra el Saragossa (2-4).

↓
El Barça B va encadenar la tercera derrota consecutiva en caure per la mínima al camp de la Ponfe.

LES XIFRES

10 PENALS
de 26 ha parat el porter Mariano Barbosa amb el Las Palmas

3 GOLS
en vuit minuts va marcar el Saragossa contra el Mallorca

3 EMPATS
a zero hi ha hagut en la vuitena jornada. Més que en cap altra, de moment

1a VICTÒRIA
del Madrid Castilla en la lliga. Fins ara encadenava set derrotes seguides

6 pals

hi va haver en el derbi català entre el Girona i el Sabadell jugat a Montilivi. Eloi i Chando van ser els dos jugadors locals que van enviar la pilota al pal, com també ho van fer Tamudo, Aníbal, Toni Lao i Juanjo en el conjunt arlequinat.

Les estadístiques

Golejadors

NOM	EQUIP	PART.	GOLS	MITJ.
Scepovic	Sporting	8	8	1.00
Kike	Múrcia	8	7	0.88
Fofo	Ponferradina	6	6	1.00
Arana	Recreativo	7	5	0.71
Rennella	Lugo	7	5	0.71
Henríquez	Saragossa	5	4	0.80
Borja	Deportivo	6	4	0.67
Jona	Jaén	7	4	0.57
Linares	Recreativo	8	4	0.50
Dani Nieto	Barça B	8	4	0.50
Gerard	Mallorca	8	4	0.50
Timor	Girona	6	3	0.50
Felipe	Girona	8	3	0.38
Borja	Alavés	8	3	0.38
Víctor	Saragossa	8	3	0.38
Dorca	Múrcia	8	3	0.38

Porters

NOM	EQUIP	PART.	GOLS	MITJ.
D. Giménez	Alcorcón	8	4	0.50
Lux	Deportivo	8	4	0.50
Saizar	Còrdova	8	5	0.63
Prieto	Mirandés	5	4	0.80
M.Barbosa	Las Palmas	8	7	0.88

La clàssica

DOMINI • Des del curs 2008/09, el primer del millor Barça de la història, el Madrid només ha arribat una vegada a la jornada 9 al davant dels blaugrana en la classificació **POLVORÍ** • L'enèsima revolució de Florentino, amanida amb l'habitual discurs de la il·lusió, ha trigat un mes i mig a esclatar-li a les mans

I. Noguera / P. Gelada
BARCELONA

La primavera passada, tot just després que el Madrid confirmés el seu estrepitosos curs en blanc, Florentino Pérez va decidir que a l'estiu tocava, per enèsim cop, vendre il·lusió, encetar un nou projecte revolucionari per acabar una vegada per totes amb un Barça que havia guanyat la lliga amb una distància sideral de punts. Destronat Mourinho, el president blanc es va gastar 4,5 milions d'euros en Ancelotti, segons la premsa de Madrid un dels seus somnis eterns, un fitxatge que va adornar amb Zidane. I a partir d'aquell moment, va començar el ball en la plantilla, amb el fitxatge de jugadors joves i espanyols, justament allò que l'afició blanca, orfe de refe-

rents, feia temps que li reclamava. Així va ser com van aterrar al Bernabéu Isco, Illarramendi i Carvajal, pels quals el Madrid va pagar 66 milions d'euros, incorporacions a les quals Florentino va afegir el seu toc *galàctic* habitual amb Bale, a canvi de 100 milions. Tot plegat, i després d'una bona pretemporada, va generar un ambient d'eufòria en l'afició blanca, que a més es fregava les mans en veure com el Barça no generava gaires expectatives, ja que l'única gran notícia, el fitxatge de Neymar, va ser emmascarada pels de sempre com una incorporació més cara del que s'havia anunciat, a banda de generar teòricament dubtes pel fet de tractar-se d'un jugador que mai havia sortit del Brasil. I després, és clar, va arribar l'enorme desencís

provocat per la marxa obligada de Tito Vilanova i l'elecció de Tata Martino, un tècnic desconegut a Europa. Per acabar-ho d'adobar, Thiago va marxar al Bayern i el central somiat es va quedar en això, un somni.

Amb tots aquests ingredients ben remenats a la coctelera, a l'agost la sensació generalitzada era que el nou Madrid dissenyat per Florentino havia escurçat distàncies respecte a un Barça que, tot i la dura eliminació contra el Bayern, havia canviat molt poc. Les aparences, però, han resultat ser ben falses, i en no gaire temps.

'Statu quo'

Disputades només vuit jornades de lliga, però, els blancs han topat amb la crua realitat, en forma d'una distància de cinc punts

Neymar brilla; Ba

P. Gelada / I. Noguera
BARCELONA

La rivalitat entre el Barça i el Madrid es va traslladar al mercat de fitxatges personalitzada en Neymar i Gareth Bale. L'elecció del crac brasiler pel conjunt blaugrana a pesar que l'equip blanc no va deixar de temptar-lo fins gairebé el moment de signar l'acord, va desencadenar que Florentino Pérez es llancés per Bale a qualsevol preu per emmascarar aquella derrota als despatxos. Al voltant de 100 milions es calcula que va pagar el Madrid al Tottenham —el fitxatge més car de la història— per aconseguir el futbolista gal·lès, un xifra que supera els 57 que va de-

semborsar el Barça per Neymar. Ja al camp, però, el rendiment i les sensacions durant l'inici de curs capgiren les xifres econòmiques.

La presència del crac brasiler al camp contrasta amb les comptades aparicions de Bale, que no fa net dels problemes musculars a la cuixa esquerra que ja arrossegava quan va aterrar al Madrid. D'aquesta manera, Neymar ja acumula 760 minuts en 11 partits oficials entre supercopa, lliga i Champions. Amb un procés d'adaptació al futbol blaugrana rodó, ha respost a les grans expectatives que despertava i s'ha erigit en un líder ofensiu i un valuós soci per a Leo Messi. A hores d'ara ho ha ratificat amb

Neymar i Bale han viscut inicis de curs ben diferents ■ AFP / REUTERS

Martino ha signat un inici de curs immaculat, amb la supercopa al sarró i un ple de triomfs en la lliga i en la Champions ■ EFE

diferència

respecte al Barça i, el que és pitjor, amb la convicció que la millor notícia és que aquesta diferència no és més àmplia. Perquè els blaugrana, més enllà de l'ensurt en el duel contra el Sevilla i de l'èfimer debat sobre el canvi d'estil, han signat un inici de curs immaculat. Primer, assolint la supercopa contra el millor Atlético dels últims quinze anys. Segon, i sense oblidar els dos triomfs en la Champions, confirmant el seu millor inici històric en la lliga, amb un vuit de vuit espectacular, amb 28 gols a favor -3,5 per partit- i només 6 en contra, i això que s'ha enfrontat amb equips cridats a lluitar per les places europees com el Màlaga, el València, el Sevilla i la Real Sociedad. I tercer, perquè l'equip ha demostrat una enorme capacitat camaleònica per jugar com sempre i vencer sense dependre de cap jugador en concret, com confirmen els bons resultats assolits tot i les constants rotacions de Martino, a què s'han afegit les lesions d'Alba, Mascherano i Messi.

En són conscients

La millor notícia per als blancs és que la diferència només és de cinc punts

El Madrid, en canvi, ha arribat a la segona aturada de seleccions farcit de dubtes, després de confirmar a València que segueixen vius en la lliga de miracle. En vuit jornades, en què han sumat 19 punts, amb 17 gols a favor i 9 en contra, només han guanyat sense patir l' Athletic Club i el Getafe; s'han endut el triomf *in extremis* contra el Granada i el Llevant i han vençut amb polèmica arbitral contra el Betis i l'Elx. Després, han punxat contra el Vila-real, un equip que el curs passat estava a segona A i, el que més mal ha fet a la seva afició, han perdut el derbi contra l'Atlético, i a casa, un duel en què els d' Ancelotti van ser xiulats. Perquè la preocupació no només són els resul-

tats, sinó també les sensacions que l'equip no juga absolutament a res. I després, és clar, hi ha l'incendi de la porteria, que el tècnic italià va revifar quan tot-hom el donava per exhaurit, un debat al qual en els darrers dies s'ha afegit el de Benzema, que sembla sentenciat. I el pitjor de tot per a Florentino és que l'afició blanca cada cop està més farta de veure com temporada rere temporada el Barça els supera des d'un primer moment. I és que des del curs 2008/09, el primer de Guardiola a la banqueta i el que marca l'inici de l'era més memorable de la història blaugrana, el Madrid només ha arribat a la jornada nou un cop al davant del Barça.

Vint dies abans del clàssic, doncs, sembla que els intents de Florentino de trencar l'*statu quo* han servit de ben poc. Ja pot canviar de tècnic, de *galàctics* o de discurs, que quan la pilota comença a rodar la realitat li torna a mostrar que el que mana és el Barça, i amb una diferència cada vegada més clàssica. ■

Bale no arrenca

tres gols i sis assistències, a banda de destil·lar talent i desequilibri.

Bale fins ara només ha jugat estones: 133 minuts, que no arriben ni a una cinquena part dels minuts de Neymar, tot i que condicionat pel fet d'haver debutat amb la samarreta blanca en la quarta jornada. Tot i aconseguir marcar en l'estrena, una recàrrega muscular ja va frustrar el seu debut al Bernabéu contra el Getafe. Sí que ho va poder fer contra l'Atlético, partit en què va jugar 44 minuts en els quals es van fer evidents les dificultats d' Ancelotti per encaixar-lo en el dibuix del Madrid, sobretot per la necessitat de traslladar-lo a la banda dreta, tot i

moure's millor per l'esquerra. Allà, però, hi ha Isco, un altre dels fitxatges estel·lars de Florentino, pel qual es van pagar 30 milions. Després de perdre el derbi madrileny, Bale va recaure i ha tornat a ser baixa en els dos últims partits del Madrid.

Pel que fa a Isco, després d'un inici molt prometedor amb la samarreta blanca, s'ha anat desinflant, mentre que Illarramendi, pel qui el Madrid va pagar 40 milions, tampoc acaba de marcar diferències. Tot plegat fa que, a pesar que van invertir 172 milions durant l'estiu, sigui un jugador sorgit del planter com Álvaro Morata qui hagi fet un pas endavant en la plantilla blanca. ■

A Madrid ja comencen a dubtar d' Ancelotti, que en un mes i mig ha perdut la confiança de part d'una afició cada cop més farta ■ EFE

BREUS

Messi va ser ahir a Sant Joan Despí ■ REUTERS

Messi no perdona ni un dia. Tot i que no hi havia entrenament, Leo Messi va anar ahir al matí a la ciutat esportiva de Sant Joan Despí per continuar treballant en la recuperació de la lesió muscular que es va fer fa deu dies. L'argentí, que no ha viatjat per concentrar-se amb la seva selecció, es vol posar a punt per participar en els importants partits que el Barça haurà d'afrontar després de l'aturada. ■ EL 9

La fundació, contra les addiccions. Ahir es va presentar un acord entre la Fundació FC Barcelona i l'ONG Projecte Home Catalunya que aposta per l'esport com a eina per lluitar contra les addiccions entre els joves. Gràcies a aquest conveni, es fomentarà la pràctica esportiva entre els usuaris del centre d'atenció i tractament per a adolescents i joves que té Projecte Home. Els beneficiaris seran nois i noies d'entre 13 i 23 anys amb consum problemàtic d'alcohol, altres drogues i noves tecnologies. ■ EL 9

"El Barça sempre ha patit a Pamplona." Sisíno González, Sisí, jugador de l'Osasuna, va destacar ahir, en roda de premsa, que el FC Barcelona sempre ha tingut moltes dificultats a El Reyno de Navarra. "L'any passat i fa dos anys, quan vam guanyar 3-2. Confiam que podrem treure alguna cosa." Sisí va comentar també que el Barça no ha canviat amb Martino: "Tenen mil maneres de jugar i totes són bones." ■ EL 9

Gerardo Martino, en l'acte que ahir es va celebrar a l'auditori 1899, organitzat pel Fòrum Fundació FC Barcelona ■ FCB

La banqueta del Barça. L'entrenador argentí va mostrar ahir la seva naturalitat, al costat de Carles Rexach, en un acte organitzat pel Fòrum Fundació FC Barcelona

Martino, un tipus normal

Albert Fibla
BARCELONA

L'auditori 1899 va ser l'escenari, ahir a la tarda, d'un acte organitzat pel Fòrum Fundació FC Barcelona que, amb el títol *La banqueta del Barça*, va tenir com a conferenciant Gerardo, Tata, Martino i Carles Rexach. Entre els assistents hi havia el president, Sandro Rosell, el director esportiu, Andoni Zubizarreta, el directiu Toni Freixa, el president del Fòrum Fundació, Jaume Llauredó, l'exfutbolista blaugrana Jose Mari Bakero.

L'acte va acabar sent una tertúlia, en alguns moments força entretinguda, moderada pel periodista Bernat Soler. Rexach va engegar explicant la seva visió de Martino: "El que m'agrada d'ell és que és un tipus normal. Demuestra que es pot ser un bon entrenador rient, perquè, de vegades, sembla que si rius no tens personalitat." Martino, per la seva banda, va començar

confessant que el Barça "és encara més gran del que un s'imagina". Tot seguit, va parlar sobre el que fa pocs dies va qualificar com "la necessitat d'una crisi setmanal", en referència a la pressió mediàtica que es pateix estant a la banqueta blaugrana. "Al principi no entenien gaire que es parlés d'un canvi d'estil, perquè des del primer dia vaig dir als jugadors que mantindria la manera de jugar. Però no em molesta el debat permanent. Potser perquè ho hem guanyat tot", va reconèixer.

El tècnic argentí va mostrar, d'altra banda, sorpresa de veure com alguns mitjans han acusat Neymar de voler enganyar

els àrbitres exagerant les entrades que rep. "Aquesta sí que és una situació nova per a mi. Les imatges mostren clarament el que va passar al camp. Mai m'ha tocat viure aquesta mena de periodisme", va dir abans d'escoltar com Rexach li aconsellava no veure "aquesta mena de programes." "Tu, a la teva. Ara tens quinze dies de relax", va afegir l'assessor a la presidència del Barça.

Sobre el clàssic del 26 d'octubre, Gerardo Martino no va voler fer gaires comentaris: "Sempre analitzes el que pot passar. Però ara tinc l'obligació de pensar en l'Osasuna i el Milan." En canvi, sí que es va mullar quan va parlar d'una lliga de tres candidats.

"Clarament es pot afegir l'Atlético al Madrid i a nosaltres. Tot i que sé que molts no coincideixen amb mi." Preguntat per si contra l'Osasuna i el Milan ja es podria comptar amb Messi, el tècnic no va poder respondre amb claredat: "Potser contra l'Osasuna els tindrem a tots. No sé si a Leo també, perquè els temps de la seva recuperació estaran al límit."

Quant a la recuperació de Carles Puyol, Tata Martino va tornar a dir que encara no s'han acomplert els terminis de la seva recuperació, però que el genoll del capità respon i que entrarà en la dinàmica de l'equip després del partit contra l'Osasuna. "Serà una gran incorporació", va

afegir, a més de reconèixer que la decisió de no incorporar un central encara no es pot prendre.

En el tram final de l'acte, Martino va explicar com va ser la primera trucada que va rebre de part del Barça: "El president del Paraguai em va dir que Rosell em buscava. Vaig pensar que volia fer una visita a l'Argentina i que necessitava que algú l'assessorés." Va reconèixer que fa un any va visitar el museu del Barça i va ironitzar dient que: "El president encara no m'ha tornat la plata." I es va desfer en elogis cap als seus jugadors: "En veure'ls entrenar-se cada dia entenc perquè juguen com juguen. M'impresiona veure'ls en un rondo. El so de la pilota, sembla una cançó."

Per la seva banda, Carles Rexach no es va poder estar de parlar del Madrid i els àrbitres: "A ells els xiulen penal en el moment precís." Charly, finalment, va insistir a definir Martino com algú "normal, proper i assequible." ■

Martino

"No em molesta el debat permanent, potser perquè ho hem guanyat tot"

Martino

"És una lliga de tres; clarament hem d'afegir l'Atlético al Madrid i a nosaltres"

Rexach

"Martino és proper, normal i assequible. Es pot ser bon entrenador rient"

Oficial. La LFP va confirmar ahir l'horari definitiu del Barça-Madrid, el primer de Tata, Neymar, Ancelotti i Bale

El clàssic, el dia 26 d'octubre, a les 18 h

Oriol Tortajada
BARCELONA

Tal com ja va insinuar el cap de setmana passat el president de la lliga, Javier Tebas, el pròxim Barça-Madrid es jugarà el dia 26 d'octubre, a les sis de la tarda. L'horari l'ha confirmat de manera oficial la Lliga de Futbol Professional, després de la reunió mantinguda ahir a la tarda entre els dirigents de la LFP i els operadors de televisió.

El primer clàssic de la temporada 2013/14, que serà el primer també amb Tata Martino i Carlo Ancelotti a una i altra banqueta i el primer de Neymar i Gareth Bale –sempre i quan el gal·lès es recuperi a temps dels seus proble-

mes musculars i arribi en condicions al partit–, serà retransmès en directe per Canal+ Liga i Gol T.

L'enfrontament arribarà després de jornada de Champions. Dimarts dia 22, el Barça visitarà San Siro per jugar contra el Milan, mentre que el conjunt blanc jugarà l'endemà al Bernabéu contra el Juventus i tindrà un dia menys de descans. Abans del clàssic, el Barça viatjarà en la

lliga a Pamplona per jugar contra l'Osasuna (dia 19, a les 20.00 h) i després del duel contra l'equip madriista, en la jornada de lliga que es disputarà entre setmana, els de Martino viatjaran a Vigo per enfrontar-se amb el Celta de Luis Enrique, l'altre candidat que va sonar per ocupar la banqueta blaugrana l'estiu passat. El Real Madrid, per la seva banda, abans d'anar al Camp Nou rebrà a casa el Màlaga de Schuster i després de la visita a Barcelona rebrà el Sevilla al Bernabéu.

L'últim clàssic de la temporada 2012/13, jugat al Santiago Bernabéu el mes de març, es va jugar en un horari encara menys habitual, les quatre de la tarda. ■

Leo Messi intenta superar Álvaro Arbeloa en el clàssic de l'any passat al Camp Nou ■ EFE

Televisió

El partit serà retransmès en directe per Canal+ Liga i també per Gol T

Federació Catalana de Basquetbol

Regal

Lligues Nacionals Catalanes

ACB i LLIGA FEMENINA 2013

9 i 10 D'OCTUBRE / PAVELLÓ GIRONA - FONTAJAU

REGAL
XXXIV LLIGA NACIONAL CATALANA ACB

ELIMINATÒRIA PRÈVIA
DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 21:00h.
FIATC JOVENTUT - LA BRUIXA D'OR

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 21:00h.
FC BARCELONA - GUANYADOR ELIMINATÒRIA PRÈVIA

REGAL
XXV LLIGA NACIONAL CATALANA FEMENINA

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 18:45h.
SPAR UNIGIRONA - CADÍ ICG SOFTWARE

Exblaugrana pel món Ivan Balliu

Ivan Balliu, amb la bufanda i la samarreta del FC Arouca, el dia de la seva presentació (a l'esquerra). I dues imatges del de Caldes de Malavella en el partit contra el Braga ■ WEB FCAROUCA / MARCO PINTO

Balliu, de moda a Arouca

SALT AL FUTBOL PORTUGUÈS • El de Caldes de Malavella, després de mitja vida a can Barça, va apostar fa tres mesos per marxar a Portugal per continuar creixent com a futbolista i en pocs partits s'ha guanyat ja la confiança del seu tècnic, Pedro Emmanuel **ADAPTAT** • És titular fix al lateral dret i està molt a gust a la ciutat i al seu nou club, en què juga també el seu amic i exblaugrana Cristian Ceballos

Oriol Tortajada
BARCELONA

Del Miniestadi al futbol portuguès. Del Barça B al FC Arouca. Fa tres mesos, Ivan Balliu (1 de gener de 1992, Caldes de Malavella) deixava el pis que compartia amb Sergi Gómez i Carles Planas –amb el primer comparteix un negoci de roba en línia, juntament també amb Marta Soler (*Gorgeous Style*)– i feia les maletes cap a terres portugueses. Punt i a part a la seva etapa a can Barça després de vuit anys per continuar creixent com a futbolista lluny de casa. Sortida difícil, però obligada.

Format en les categories inferiors del FC Barcelona, Balliu va veure com al final de la temporada passada el club del seu cor decidia no renovar-li el contracte i l'abocava a buscar-se les garrofes en una altra banda. Oferta de Grècia, interès del Montpellier i també del Braga, i finalment proposta en ferm del FC Arouca. Balliu va decidir apostar per aquest club portuguès del districte d'Aveiro, amb el qual ha firmat per dues temporades –ironies de la vida, la setmana després de firmar va re-

Ivan Balliu
(1 de gener de 1992, Caldes de Malavella)

5 partits de lliga ha jugat amb el FC Arouca, tots com a titular i els 90 minuts (contra Rio Ave, Nacional, Sporting Braga, Académica i Porto). Només s'ha perdut les dues primeres jornades.

2 anys té de contracte amb el club portuguès.

8 anys ha estat a can Barça (de la campanya 2005/06 a la 2012/13).

bre una oferta per jugar en la Bundesliga-. Per ara, decisió encertada. En pocs partits, l'exfutbolista blaugrana ha estat capaç de guanyar-se la confiança del seu tècnic [Pedro Emmanuel] i s'ha convertit en un jugador fix al lateral dret. "De moment estic molt content per com està anant tot plegat i, sobretot, pel fet de tenir minuts. Els dos primers partits [contra l'Sporting Club i l'Estoril] no els vaig jugar, però l'entrenador em va demanar paciència. Vaig debutar contra el Rio Ave i em va sortir un molt bon partit, i des de llavors he tingut continuïtat", explica Balliu. Feliç pel seu bon rendiment damunt del terreny de joc i orgullós del paper de l'equip. El FC Arouca ocupa la zona baixa de la taula de classificació, però viu fora dels llocs de descens i ja ha mostrat alguns arguments per pensar en la permanència. Aconseguir-la seria un èxit majúscul per a un club que debuta per primera vegada en tota la seva història (va ser fundat l'any 1952) a primera divisió i que fa només set anys encara jugava en la lliga regional del districte. Projecció meteòrica cap a l'elit a cop de talonari –el president Carlos Pinho és un empresari del sector de la cons-

trucció que gestiona bona part de les carreteres de Portugal-. La temporada 2006/07 el FC Arouca s'arrossegava pel futbol modest, i diumenge passat, set anys després, va rebre la visita del totpoderós Porto (1-3). Quasi res. Del futbol regional a rebre l'equip que Mourinho va fer campió d'Europa l'any 2004.

A Arouca, la gent està totalment abocada a l'equip, i fins i tot al ma-

Balliu, tot i la distància, manté el contacte amb els excompanys del Barça B, com ara Gómez, amb qui té un negoci de roba 'on-line'

teix Balliu el sorprèn el suport que reben els jugadors dels aficionats i el tracte de la gent en el dia a dia: "Això és com un poble i la gent està com boja amb l'equip. El tracte és espectacular. Vas als restaurants i quan et reconeixen et conviden. A Barcelona, en canvi, si podien et cobraven de més i tot quan veien que jugaves en el Barça [riu]. "I l'altre dia vaig anar al dentista i també em van convidar. Vaig demanar pressupost a Girona i em volien cobrar 600

euros i aquí a Portugal la segona visita me la van fer gratis perquè el dentista era aficionat del nostre club [riu]. La gent és molt maca i el tracte, exquisit", explica. "L'adaptació és molt bona fins ara. Aquí es menja molt bé. La carn, per exemple, és espectacular perquè les vaques les crien a la muntanya, a l'aire lliure, i es nota. I la vida del dia a dia està bé. Arouca és molt tranquil, però tens Porto a només 40 minuts. I al vestidor l'acollida ha estat immillorable. És un bon grup i, a més, aquí també hi juga un bon amic, com en Cristian [Ceballos], amb qui ja havia coincidit a La Masia, abans que ell marxés al Tottenham", comenta.

Balliu, que va ser capità del juvenil del Barça que va fer el triplet la temporada 2010/11, recorda el seu debut amb el primer equip amb il·lusió –va ser contra el Hadjuk Split croat, en un amistós de la gira de l'estiu del 2011, amb Guardiola a la banqueta– i admet que tot i la distància segueix habitualment les evolucions dels seus excompanys en el Barça B: "Allà encara hi tinc molts amics i lògicament em preocupo pel seu rendiment. Aquest any és un bloc molt jove, però segur que faran una bona temporada." ■

**UNA VIDA PER AL BÀSQUET,
UNA LLEGENDA PER A L'ESPORT**

Gràcies, Darryl

HOMENATGE A DARRYL MIDDLETON

Dijous 10 d'octubre, 21.00 h

Durant el descans de la final de la REGAL XXXIV Lliga Nacional Catalana ACB
FCBARCELONA vs FIATC JOVENTUT o LA BRUIXA D'OR MANRESA

La lliga, prop del

DISPARA • Joan Collet carrega contra el president de la LFP, Javier Tebas, i apunta que el campionat és injust, que està devaluat i que ratlla la legalitat

VAGA • Aposta per la refundació de la LFP i no descarta fer una aturada si no es reparteixen bé els drets de televisió

Román Martínez
BARCELONA

El president de l'Espanyol, Joan Collet, va ser ahir el protagonista del fòrum d'opinió i debat de Tribuna Barcelona. La conferència que va donar el màxim jerarca blanc-i-blau duia el títol: *El futbol professional en temps de crisi. Propostes i visió de l'Espanyol*. Collet va desgranar durant la seva intervenció la situació de crisi que viu el futbol estatal i com aquesta afecta en el rendiment esportiu de gran part dels equips que conformen el campio-

Collet va posar com a exemple de repartiment just la Premier

nat. El pal de paller de la conferència va versar sobre els canvis que s'han d'afrontar a la LFP (Lliga de Futbol Professional) per no devaluar encara més la competició estatal. "Aquesta competició no és justa i està al límit del frau", carregava Collet, que argumentava la seva tesi "perquè si una competició és previsible, no és competició; estan empentint i devaluant al límit un gran producte com era la lliga de futbol, tot plegat provocat bàsicament per la desorganització de la LFP, que no sap veure que o instaura un sistema just del repartiment de drets de televisió o la lliga seguirà el seu camí cap al no-res," criticava el mandatari blanc-i-blau, que també carregava contra el govern de l'Estat, que "no ha sabut veure el seu rol clau regulador que ha de fer a nivell legislatiu".

Per combatre el desga-

vell actual, Collet va apel·lar a la "refundació" de la LFP. "Nosaltres liderem aquesta voluntat. Volem una nova patronal sense grups ni diferències i que faci evolucionar la lliga." Precisament, l'Espanyol s'emmarca dins dels clubs més bel·ligerants amb la LFP i la direcció del seu president, Javier Tebas. Collet va acusar l'actual mandatari de la patronal de no haver complert amb el que havia dit. "Ens van reunir diverses vegades amb ell, una d'elles a Vilassar, i pensava igual que nosaltres. Ara és president i ha canviat. Li sem-

8/10 milions més tindria l'Espanyol amb un contracte de TV equitatiu

bla bé que jugui Cristiano i Messi perquè fan més bona la lliga, però el problema és que tots els bons estan en els mateixos equips, que són dos: Barcelona i Madrid." L'Espanyol s'ha mantingut immòbil en les seves propostes des de fa temps. "No hem canviat la camisa" i en aquest grup alternatiu es troben el Vila-real, la Real Sociedad, l'Athletic i el Sevilla.

Drets de Televisió

El gran cavall de batalla sobre el qual s'ha de bastir la nova estructura de la lliga passarà de un nou repartiment de drets de televisió per la temporada 2015/16. Les estimacions de Collet amb un nou contracte just de televisió passen per uns ingressos de 33/35 milions, és a dir, entre vuit i deu milions més dels que guanya ara i que servirà per eixugar gran part del deute de

Joan Collet, ahir, en la seva conferència a Tribuna Barcelona. A sota, amb els expressidents Condal, Pardo i Dani ■ F. CASALS

Posició inicial

“El futbol actual està en crisi total i és un model que s’ha de canviar, no és viable”

l'entitat, que ara mateix és de 141 milions d'euros nets. "No s'ha d'inventar res. Hem de copiar models que funcionen a Europa i adaptar-los a la lliga." El mandatari blanc-

La bicefàlia

“Tebas diu que està bé però no és la competició de Barça i Madrid, i els altres som adorns”

i-blau va anar més enllà i no descarta, arribat el cas, a fer una vaga si no es desbloqueja el repartiment televisiu. "El temps s'acaba i es podria fer una vaga com es va fer a Itàlia.

Refundació LFP

“Volem una nova patronal sense grups ni diferències que faci evolucionar la lliga”

Llavors, els polítics ho van solucionar ràpid". La mesura de força encara haurà d'esperar i encara quedaran dos anys amb l'actual marc televisiu, però Collet deia: "No és la lliga del

Advertència

“El temps s’acaba i és podria fer una vaga, com es va fer a Itàlia, i després es va solucionar tot”

Barça o el Madrid i la resta som adorns. Ens estem convertint en lligues sud-americanes on anàvem a comprar. Ara els futbolistes se'n van perquè no els podem pagar." ■

I frau

Disgustat per la situació esportiva

Collet va tenir temps per donar una pinzellada a l'actual situació esportiva de l'equip. L'Espanyol arrossega tres derrotes consecutives que han trencat la bona dinàmica que va iniciar l'equip en les tres primeres jornades. "Em vaig disgustar molt el dissabte (a Elx) i estava una mica calent per això no vaig voler parlar després del partit i no dir una bestiesa," deia el mandatari blanc-i-blau que afegia: "Estic disgustat però no preocupat confio en els professionals i en Aguirre. Estic tranquil i podem aspirar a objectius

més ambiciosos." D'altra banda, Collet es va queixar dels horaris de televisió que "estan buidant els camps de futbol." Doncs sembla que des de les plataformes televisives no l'han escoltat i ahir es va conèixer que l'Espanyol jugarà dissabte 26 d'octubre al Ciutat de València a les deu de la nit. Aquest és el cinquè partit que jugarà el club blanc-i-blau en aquest horari després de fer-ho contra el Vila-real, Celta, a domicili, i a casa contra l'Athletic club i la propera jornada contra l'Atlético de Madrid.

19 milions pel primer equip

El president de l'Espanyol va deixar clar que el presupost destinat a la primera plantilla és de 19 milions d'euros. "Estem entre els deu primers de la lliga en aquest aspecte. No podem estirar més el braç si no arriben nous ingressos com el nom de l'Estadi," va dir Collet, que també certificava que els sous d'alguns futbolistes ara no es pagarien. "Hi han jugadors que van arribar fa tres o quatre anys que cobren contractes que ara no es cobrarien, i no ho dic per la seva vàlua sinó per com està el futbol". En aquest sentit, el

jerarca també va desviar el seu discurs cap al concurs de creditors als que s'han acollit alguns clubs i el Fair Play financier. "El que no pot ser és que hi han club que deuen diners a d'altres i poden fitjar," apuntava Collet, que també va criticar com el seu club no va poder retenir Joan Verdú. "Era un jugador important, ell demanava uns diners que no li podíem pagar i se'n va anar a un club que ara està en concurs de creditors i sí que el poden pagar," apuntava en relació amb el Betis, on jugarà ara el mig de l'Eixample.

La imatge i projecció de l'Espanyol

La tertúlia final, presentada per l'exjugador Golo-bart (l'introducció del a conferència va estar a càrrec de Josep Sánchez Llibre) va servir per parlar del posicionament de l'Espanyol dins de Catalunya i arreu de l'Estat. "No som uns grans desconeguts a Catalunya però no hem sabut vendre quin era el nostre producte, però ara tot està canviant des de la construcció de l'Estadi, tot i tenir un monstre al costat", va dir en referència al Barça. Collet va definir l'Espanyol com "un Atlético de Madrid però sense tants tí-

tols". El president és conscient que la revifada de l'Espanyol, que ha perdut 9.000 socis en els últims tres anys i que li ha costat 3 milions menys d'ingressos, està en la vessant esportiva. "Som més coneguts fora que aquí. A la gent li has d'oferir títols, Aquest club no és víctima i em dol que es pensi massa en negatiu. Ens falta un graó esportiu, anar a Europa i donar bona imatge durant 4 o 5 anys," admetia el president, desitjant una regularitat que encara no s'ha produït en els últims temps.

Januzaj en el duel entre el United i el Sunderland ■ AFP

Ingressos televisius

En la lliga espanyola
milions d'euros

Barça	140
Real Madrid	140
Atlético	42
València	42
Athletic	33
Sevilla	32
Betis	27
R. Sociedad	25
Saragossa	24
Espanyol	23
Celta	23
Mallorca	22
Osasuna	21
Getafe	18
Deportivo	18
Valladolid	14
Rayo	12
Granada	12
Llevant	12
Màlaga	12

TOTAL
692
milions d'euros

En la Premier League
milions d'euros

M. United	71,8
M. City	70,5
Chelsea	66,8
Tottenham	66,6
Arsenal	65,8
Liverpool	64,8
Everton	58,6
W. Bromwich	56,8
Swansea	55,9
West Ham	55,1
Norwich	54,1
Newcastle	53,8
Fulham	53,3
Stoke City	52,4
Southampton	51,6
Aston Villa	50,6
Sunderland	48,9
Wigan	48,0
Reading	47,1
QP. Rangers	46,3

TOTAL
1.138,4
milions d'euros

El repartiment. L'LFP copiarà la Premier League, però deixant clar que les grans diferències entre els dos gegants i la resta es mantindran

Venda conjunta el 2016 per apropar-se al model anglès

Jordi Colomé Batlle
BARCELONA

Les queixes sobre el repartiment dels drets televisius en la lliga espanyola i el grup de clubs rebels són habituals en els últims temps. Joan Collet acompanya José María del Nido (Sevilla) com a veus més crítiques, que qualifiquen de "farsa" el campionat actual, en què hi ha 128 milions de diferència entre els ingressos del Real Madrid i el Barcelona respecte als que menys cobren. El mirall és la Premier League, on la distància es redueix a 25,5 i els més dèbils gaudeixen de més de 45 milions, pels dotze d'un Rayo o un Llevant. El nou president de la Lliga de Futbol Professional, Javier Tebas, és partidari de fer modificacions i d'acord amb el CSD ho establirà per llei, si bé la previsió és que la igualtat continuï sent una quimera.

L'LFP vendrà els drets televisius en bloc per a la temporada 2016/2017. Fer-ho com un pack en

El nou model

Tebas vol reduir distàncies, però que ni el Barça ni el Madrid perdin força a Europa

lloc que cadascú es busqui la vida és el primer pas per acostar-se al model que més ingressa, l'anglès. Els 1.138,4 milions d'euros que es reparteixen en la Premier són gairebé el doble dels 692 de la lliga espanyola. Tebas advoca per apropar-se a Anglaterra, però amb matisos. Més diners per a la part baixa és una necessitat que, segons l'LFP, accepten els dos gegants, que han de tenir garantit no perdre força a Europa, ja que el seu èxit fa créixer la marca del campionat.

Fuga cap a la Premier

La venda en bloc i reduir una mica les distàncies són passos positius, però Joan Collet i la resta de

Model Premier

El 50% és a parts iguals, el 25% per resultats i l'altre 25%, pels partits televisats

clubs crítiques són majoria en l'LFP i no en tenen prou. La fuga de jugadors cap a Anglaterra a l'estiu ha estat més que espectacular perquè fins i tot els equips de la zona baixa de la Premier League multipliquen per quatre els ingressos de la primera divisió. Més de quaranta jugadors espanyols han preferit els terrenys anglesos en una col·lecció de fugues que els que protesten consideren que es podria frenar o minvar si es copia la seva fórmula. La lliga més potent d'Europa reparteix a parts iguals el 50% del pastís, i pel que fa a la resta, el 25% correspon als resultats i l'altre 25%, al nombre de partits televisats. Fins i tot disposen d'un coixí de 70 mi-

Els pitjors

Anglaterra, Itàlia i Alemanya ingressen molts més diners que la lliga estatal

lions per als que perden la categoria, de manera que la clatellada esdevé més assumible. Això sí, disposen del reforç de tenir més de deu milions d'abonats al futbol de pagament, mentre que a l'Estat espanyol s'està al voltant dels tres. La lliga amb menys diferència entre el primer i l'últim és la Bundesliga, que reparteix els diners com a Anglaterra, amb el 50% en funció de la classificació i les audiències dels últims cinc anys. A Itàlia, el 40% és equitatiu, el 30% depèn dels resultats -última lliga, classificació històrica i últims cinc anys-, un 25% de les audiències i un 5%, de la població. Anglesos, italians i alemanys ingressen més. ■

BREUS

Gameiro, recentment al Camp Nou ■ EFE

Gameiro, deu dies de baixa. L'atacant francès té una elongació al bíceps femoral. Haurà d'entrenar-se al marge els propers dies, però s'espera que pugui estar disponible per al partit entre el Sevilla i el Valladolid el 20 d'octubre que ve. ■

EL 9

El Perú visitarà San Mamés. El nou feu de l'Athletic serà l'espectacle del tradicional partit de la selecció del País Basc el 28 de desembre. ■

Javi Fuego passarà pel quiròfan. El migcampista del València té un quist a l'engonal i aprofitant l'aturada per les seleccions s'operarà. Indiscutible per a Djukic, s'espera que estigui novament entrenant-se amb normalitat dilluns que ve. ■

EL 9

1a divisió. Amb una mitjana de seguidors a l'estadi singularment baixa, l'equip de Luis García agafa impuls

El Getafe es rebel·la contra la rutina

Òscar Meseguer
BARCELONA

Amb uns sis mil abonats i una mitjana d'assistència d'aficionats a l'Alfonso Pérez que fa temps que no arriba als 10.000 espectadors, el Getafe d'Àngel Torres i del tècnic Luis García –tercera temporada en el club– s'ha atrevit a treure el cap a les places europees de la classificació. El conjunt blau ha encadenat tres victòries, igualant la seva millor sèrie en deu temporades consecutives a primera, i a la seva compactació com a equip s'hi afegeix la recuperació anímica de Pedro León, humiliat per Mourinho al Madrid i perseguit per les lesions en el seu retorn a Getafe Nord. Diumenge va encarrilar el triomf contra el Betis (3-1) amb dos gols, un dels quals amb un xut des de 40 metres, si bé va haver de ser substituït abans d'acabar la primera part per molèsties musculars.

El Getafe té en aquest impuls la possibilitat de rebel·lar-se contra la rutina de la supervivència, contra la intranscendència

Missatge a Mou

La qualitat dels atacants Adrián Colunga i Pedro León és una de les armes més importants d'aquest Getafe. Pedro León segurament no és Maradona, com va recordar una vegada Mourinho en una roda de premsa cèlebre, però té recursos per ser determinant, si més no al Getafe. Diumenge el jugador es va referir al seu extècnic. "Cadascú és amo de les seves paraules. Crec que també ha dit que és el millor entrenador de la història del Madrid, o sigui que...", va dir, irònicament.

dels equips abocats en el millor dels casos a no patir en les darreres jornades. Tornar a somiar en Europa (ha jugat dues vegades l'Europa League). Barallar-se contra la crua realitat: el club ha abaixat considerablement enguany el preu dels abonaments, però a l'estadi, amb fama de ser fred i massa exposat al vent i a la pluja, hi van els de sempre. El president Torres va revelar fa un pa-

rell de jornades, després d'un duel contra el Celta entre setmana en què van anar 5.000 persones al camp i la recaptació va ser d'11.000 euros, que només tenir l'estadi en operació en dia de partit ja costava gairebé el triple.

Probablement va exagerar, però l'entitat, que en el passat va tenir una dependència fins i tot qüestionable de l'Ajuntament de Getafe, s'ha hagut de vendre Barrada i Miku (a Abu Dhabi i Qatar, respectivament) per continuar sanejada. De fet, fa un parell d'anys es va especular que un grup inversor àrab es podria fer càrrec del Getafe, però va resultar que es tractava d'una banda d'estafadors.

Tot plegat està escrit al full de vicissituds d'un club que pugna per tenir veu a l'ombra de l'Atlético, el Madrid o el Rayo, igualment humil però amb més pedigree. Luis García ha fet una crida a "viure el moment" i el president s'ha permès fitxar l'internacional romanès Ciprian Marica, que estava sense equip després de passar pel Schalke. ■

Pedro León celebra un dels gols contra el Betis ■ EFE

Les frases

“Jo ja no puc fer més. Ara que la gent jove no té feina, és complicat [que vinguin al camp]”

Àngel Torres
PRESIDENT DEL GETAFE

“Hem estat fotuts i això és molt llarg, però ara estem en ratxa i ho hem d'aprofitar”

Luis García
ENTRENADOR DEL GETAFE

Golejadors

NOM	EQUIP	GOLS
Diego Costa	Atlético	10
Messi	Barça	8
C. Ronaldo	R. Madrid	7
Pedro	Barça	5
Rodri	Almeria	5
Isco	R. Madrid	4
Raúl García	Atlético	4
Jonas	València	4
Dos Santos	Vila-real	4

Porters

NOM	GOLS/PART.	GOLS
Valdés (Barça)	6/8	0,75
Courtois (Atlético)	6/8	0,75
Asenjo (Vila-real)	7/8	0,88
Caballero (Màl.)	7/8	0,88
Roberto (Granada)	8/8	1

La radiografia de 1a divisió

FIGURA

Coro Elx

L'atacant banyolí va fer anar de corcoll el seu Espanyol i, amb dues dianes, va aconseguir deixar els tres punts al Martínez Valero. El català és ja un ídol a Elx.

LA DADA

200

partits en la lliga

va complir Gorka Iraizoz contra el València. Tot i alternar la seva posició a la porteria de l'Athletic amb Iago Herrerin en aquest inici de curs, el navarrès sembla que ha recuperat el lloc sota l'arc de San Mamés.

VALORACIÓ

↑
L'estat de forma de Diego Costa. El brasiler va fallar un penal però es va refer i va resoldre el partit

?
El Real Madrid va rescatar els tres punts de la seva visita a València però continua oferint símptomes de feblesa

↓
A la Real li pesa la responsabilitat de competir en dos fronts. En lliga ha aconseguit una victòria en vuit partits

LES XIFRES

6 DOBLETS
ha anotat amb la samarreta del Barça el xilè Alexis Sánchez

25 TARGETES
grogues ha vist Víctor Sánchez des que juga a l'Espanyol

3 DERROTES
consecutives acumulen el Celta, l'Almeria i l'Espanyol

32 FALTES
Neymar és el jugador que més infraccions ha rebut de la competició

Futbol argentí

La mística del golejador

LETAL • Emanuel Gigliotti va ser protagonista en el seu primer clàssic amb la samarreta del Boca Juniors **ROMÀNTIC** • Fa pocs mesos, el davanter havia declinat una oferta milionària d'un club mexicà seduït per la trucada de Carlos Bianchi

Sergi Hernández
BARCELONA

Emanuel Gigliotti (Buenos Aires, 1987) tenia un peu i mig al Pumas mexicà quan de sobte li va sonar el telèfon. “Sóc Carlos Bianchi i aniré directe al gra. Vols jugar al Boca Juniors?” La cosa estava entre emigrar al prolífic futbol asteca i signar un contracte milionari —“mai havia vist una xifra així junta”, va reconèixer el punta—, o quedar-se a casa per uns honoraris ostensiblement inferiors. “No ho vaig dubtar ni un segon, era la primera vegada en la meua carrera que podia triar on jugar i vaig decantar-me per fer-ho on realment volia, sense pensar en els diners. És el somni de milers d'argentins i també el meu.”

Gigliotti s'exposava així a una herència difícil, la de la samarreta número 9 del mític conjunt *xeneize*, amb la qual Martín Palermo va marcar 236 gols en 404 partits. Des de la retirada del llegendari atacant l'any 2011, davanterers com ara l'uruguaià Santiago Silva (19 gols en 55 partits) i els joves Lucas Viatri (31 en 130) i Nico Blandi (19 en 57) havien assumit ja aquest repte sense gaires excessos, però cap d'ells havia tingut la responsabilitat que avui té l'ariet *xeneize*. Perquè com va succeir amb Palermo l'any 1997, a Gigliotti —procedent del Colón de Santa Fe— l'ha escollit personalment Carlos Bianchi, l'entrenador més llorejat de la història del futbol argentí.

Golejador del passat torneig empatat amb Ignacio Scocco (Newell's), Gigliotti, no és ni el més ràpid ni el més hàbil, tampoc sembla excessivament lleuger de movi-

Gigliotti, eufòric amb la seva primera diana en el gran clàssic del futbol argentí ■ AFP

6 partits va trigar Gigliotti a marcar el primer gol amb la samarreta del Boca Juniors. Des d'aleshores, n'ha marcat 4 en 4 partits i va fer el gol de l'últim 'superclásico' en la nit de diumenge a dilluns a l'estadi Monumental del River Plate.

ments, però tampoc ho era Palermo i les comparacions entre l'un i l'altre han estat una constant des de la seva arribada. “Davanterers com ell n'hi ha pocs al país, però al Boca se li exigirà que faci gols amb regularitat, caldrà veure si està preparat”, va opinar Palermo només fer-se oficial el fitxatge de Gigliotti.

Tant l'un com l'altre van tenir uns primers passos incerts amb la samarreta *azul y oro*. Palermo va trigar 452 minuts a cantar un gol com a *xeneize* i enguany Gigliotti ha començat el curs a la banqueta, a l'ombra de Blandi. No ha estat fins al seu sisè partit que ha marcat la primera diana —el 15 de setembre

contra el Racing de Avellaneda—, però des d'aleshores ha destapat el pot de les essències: quatre gols en quatre partits, l'últim dels quals per decantar el seu primer *superclásico*. Quasi no la va ensumar l'atacant al Monumental, però en va tenir prou amb una intervenció aïllada per vacunar el rival, en una jugada d'instint, de golejador, anticipant Jonathan Maidana al primer pal amb el mínim avantatge per puntejar la pilota al fons de la xarxa. “És el millor dilluns de la meua vida”, es confessava ahir el davanter en declaracions a Radio La Red.

Diuen que el romanç de Martín Palermo amb l'afició del Boca Ju-

niors va començar en un partit contra el River Plate. A Gigliotti, de 26 anys, li queden 232 gols per marcar si vol emular el millor artiller de la història del club. Una empresa exageradament difícil per a un davanter que ha caminat per clubs menors com ara l'All Boys, el Colón, el Novara italià i l'Atlético Tucumán durant bona part de la seva trajectòria. De moment, però, Gigliotti ha demostrat que té el punt d'optimisme i de temperància que sol acompanyar els grans davanterers i, el més difícil encara, ha trencat el gel, guanyant un clàssic i el que encara és més important, el respecte del poble *xeneize*. ■

BREUS

Alemanya perd Marco Reus

Dortmund. Amb un problema al peu esquerre, l'hàbil atacant del Borussia de Dortmund no estarà disponible per als dos últims partits de la fase de classificació per al mundial contra la República d'Irlanda i Suècia. Reus s'afegeix a la baixa del seu company de club Sven Bender, que ja ha estat reemplaçat pel seu bessó Lars. ■ EL 9

Hervé Renard, al Sochaux

Montbéliard. El tècnic francès va aconseguir rescindir el seu contracte amb la federació de Zàmbia, a la qual va comandar en un històric triomf en la copa d'Àfrica del 2012, i es farà càrrec del Sochaux aquesta temporada amb opció a una més. El conjunt de Montbéliard és ara penúltim en la classificació amb 5 punts de 27. ■ EL 9

Fellaini, set setmanes fora

Manchester. El migcampista belga, que ja no va jugar contra el Sunderland, té una lesió al canell i haurà d'estar set setmanes lluny dels terrenys de joc. Així, no podrà donar un cop de mà a la selecció de Bèlgica, que està a punt de classificar-se per al mundial de l'estiu que ve al Brasil. Quan reaparegui, necessitarà una protecció. ■ EL 9

Poyet, a un pas del Sunderland

Sunderland. El tècnic uruguaià es convertirà en nou entrenador dels *black cats* en les properes hores, segons va revelar ahir la BBC. Poyet no tenia equip des de l'estiu, quan el Brighton va decidir acomiadar-lo després de vorejar l'ascens a la Premier League. Signarà un contracte per les properes tres temporades. ■ EL 9

Mexès i el Milan, castigats

Milà. Expulsat per doble amonestació al Juventus Stadium, el francès ha estat sancionat d'ofici per una agressió a Chiellini. El Milan haurà de jugar un partit a porta tancada per càntics discriminatoris. ■ EL 9

Andreu Subies i Gerard López, ahir a la seu de la Federació Catalana de Futbol, després de segellar l'acord ■ FCF

Les frases

“Gerard té el perfil que volem: és jove, ha jugat des de petit amb Catalunya, té una trajectòria internacional i coneix bé els cracs d'aquí”

“Buscàvem una figura que encarnés el moment únic que viu ara el país i que, a més, pugui fer altres tasques dins de la federació”

“Ell i Sergio tenen una molt bona relació i treballaran amb implicació aquests dos anys”

Andreu Subies
PRESIDENT DE LA FCF

Amb orgull

“La selecció és una potència mundial”, va dir Gerard després de ser nomenat

El relleu de Cruyff. L'exjugador del Barça substitueix l'holandès i serà el seleccionador de Catalunya els pròxims dos anys, acompanyat de l'exfutbolista de l'Espanyol Sergio González

Gerard agafa el timó

Rubèn Miró
BARCELONA

La incògnita que va obrir Johan Cruyff quan va acomiadar-se de la selecció catalana ha quedat tancada i l'holandès ja té successor: l'exjugador del Barça i comentarista de TV3 Gerard López, que assumeix el càrrec pels pròxims dos anys. L'acompanyarà a la banqueta, com a segon entrenador, l'exfutbolista de l'Espanyol Sergio González. La Federació Catalana de Futbol (FCF), doncs, confia les regnes de la selecció nacional a dos homes amb unes característiques similars: són exfutbolistes que fa poc que han penjat les botes. El president de la FCF, Andreu Subies, buscava un seleccionador com aquest: “Creiem que és el perfil ideal, perquè és jove, es porta bé amb tothom i coneix bé els cracs catalans.”

Gerard López, a més,

Des de ben jove amb Catalunya

La carrera futbolística de Gerard ha anat molt estretament lligada a la selecció. I és que el granollerí sap molt bé el que significa vestir la samarreta de Catalunya: ho ha fet des que era un nen. El nou seleccionador ha jugat amb el combinat català en moltes categories, des de la d'alevins fins a l'absoluta. Gerard, de fet, va ser campió estatal amb la selecció alevina i la sub-17. Un cop consolidat en el futbol d'elit, a

coneix molt bé la casa, ja que ha tingut llarg recorregut amb Catalunya —amb la selecció absoluta i també amb les inferiors— i té una bona sintonia amb la federació. Subies, de fet, espera que el nou seleccionador compagini aquesta tasca amb altres de diferents dins de la FCF en els

més, l'exfutbolista es va fer un fart d'assistir a les convocatòries de l'absoluta. Gerard ha estat nou cops internacional. D'altra banda, el seu segon, amb qui es va treure el títol de tècnic, és el futbolista que ha disputat més partits amb Catalunya. Sergio ha disputat concretament quinze partits amb la selecció absoluta comptant l'últim contra Nigèria, en què va rebre un homenatge i va marcar l'únic gol de la nit.

dos anys vinents. “Espero que col·labori en altres facetes, com ara el combinat amateur o les seleccions de base”, explica el president de la federació, que va valorar molt positivament la disponibilitat de Gerard, que no dirigeix cap equip.

El nou seleccionador

El 30 de desembre, primera cita

El dilluns 30 de desembre, en un estadi i una hora encara per determinar, Gerard López debutarà com a seleccionador català. El seu primer partit a la banqueta serà en el tradicional amistós de Nadal. La federació ja s'ha posat a treballar en aquesta cita i està centrada a trobar un rival. Tot i que el seu nom és una incògnita, serà una selecció del perfil de la darrera que va visitar Barcelona: Nigèria. I és que la FCF no

català treballa actualment com a comentarista i analista tècnic de les retransmissions de futbol de TV3, una tasca que fa des del curs passat. Abans, l'exfutbolista de 34 anys havia tingut una dilatada trajectòria, en què destaquen els cinc anys en què va estar al primer equip del Barça

vol generar dèficit amb el partit i convidarà un combinat que tingui un cost moderat. Això sí, intentarà que sigui un bloc que disputi alguna competició internacional. El president de la FCF explica que ja fa uns dies que s'està buscant un equip que estigui disponible el 30 de desembre, que és una data difícil. “Un cop sapiguem el perfil de la selecció rival, decidirem en quin estadi es juga”, detalla Andreu Subies.

(del 2000 al 2005) i les tres últimes temporades, al Girona.

La federació, això sí, té molt clar que cal buscar complicitats amb els dos clubs catalans de primera divisió, i l'exjugador de l'Espanyol Sergio González acompanyarà Gerard. El segon tècnic va militar

quatre temporades en el club blanc-i-blau (del 1997 al 2001) i és l'ajudant de l'entrenador de l'Espanyol B, Manolo Márquez.

La primera opció

Amb l'arribada de Gerard, d'altra banda, la federació veu complert el seu desig, ja que el granollerí era la primera opció de la llista d'Andreu Subies. Ahir, de fet, tots dos es van reunir i van segellar l'acord. El nou seleccionador, de fet, va afirmar en unes declaracions que recull el lloc web de la FCF que “defensar la selecció catalana és molt important perquè és una potència a nivell mundial”. Gerard, de fet, es va comprometre a treballar des d'ahir mateix amb Sergio González per “configurar una selecció al més potent possible”.

Amb el nou equip tècnic a la selecció, la FCF s'assegura una bona sintonia amb els futbolistes en actiu del Barça i de l'Espanyol. Gerard López, per exemple, va coincidir com a jugador amb figures com ara Víctor Valdés, Puyol o Xavi. En els dos anys vinents, doncs, Catalunya tornarà a jugar amb un bloc de categoria, que podria competir amb moltes garanties en qualsevol competició oficial. Temps al temps. ■

Desaparegut. Després de jugar els primers partits de lliga i copa, el migcampista de l'Olot Miki Martínez ha caigut de les alineacions d'Edu Vilchez i, fins i tot, de les convocatòries

Toc d'atenció a Miki Martínez

Joel Sebastian
OLOT

L'Olot va rebre, diumenge passat, contra el València Mestalla (0-3) la primera derrota de la temporada davant la seva afició. Un cop dur que hauran de pair els olotins per afrontar els dos pròxims partits consecutius fora de casa. Al final de l'enfrontament contra l'equip valencià, Edu Vilchez, en roda de premsa, va repassar la trajectòria i el moment que viuen els seus jugadors. A més del lesionat Albert Canal, a punt per reaparèixer, un dels jugadors que està passant més desapercbut actualment és Miki Martínez. El de Prats de Lluçanès va jugar els dos primers partits de lliga com a titular i els dos que va disputar el conjunt garrotxí en la copa –contra l'Huracán i el Sant Andreu–; des de llavors, cap minut més: “Hi ha situacions que el jugador ha de revertir i ha d'intentar canviar alguna cosa, si creu que ho ha de fer. És evident que l'entrenador creu que ha de canviar coses”, explicava Edu Vilchez. El tècnic de l'Olot va esperonar el jugador a fer un pas endavant, ja que l'equip necessita el seu joc: “Ha de fer un pas endavant.

Miki Martínez persegueix un jugador de l'Espanyol B, en el primer partit de la temporada ■ JOAN SABATER

vant. S'està entrenant bé i esperem que a poc a poc l'anem donant més confiança. No hi hem de donar més voltes”, sentenciava l'entrenador vallesà.

Confiança intacta

Tot i no participar en els últims cinc partits de lliga, l'exjugador de l'Espanyol B, el Nàstic, l'Alcoià i l'Alavés manté la confiança de

poder canviar la situació i tornar a entrar en la rotació del seu entrenador: “No abaixaré la guàrdia. He vingut a Olot a donar el millor del meu joc, tot i que de moment no he pogut. He de treballar i posar les coses complicades a l'entrenador, i quan tingui una nova oportunitat tornar-la a aprofitar”, comenta Miki Martínez. El ma-

teix jugador manté la calma i assegura que fa tot el possible en els entrenaments, l'única oportunitat que té per convèncer Edu Vilchez: “Sóc un d'aquells jugadors que intenten donar-ho tot en els entrenaments, i no sóc jo el que decideixo. L'Edu posa els que creu que li aportaran més coses, i si no li dono el que demana he d'intentar do-

nar-li el que vol i treballar de valent”, hi afegeix el jugador de l'Olot, confiat que podrà revertir la situació, sempre desagradable per a qualsevol jugador.

En la seva posició, Vilchez ha utilitzat en els últims partits Xavi Muñoz i, sobretot Roger, que ha aprofitat l'oportunitat per realitzar bones actuacions, acompanyat del seu

Les reaccions

“L'Edu posa els que creu que li aportaran més coses, i si no li dono el que demana, hauré d'intentar donar-li el que vol i treballar de valent”

“No abaixaré la guàrdia mai. He vingut a Olot a donar el millor del meu joc, tot i que de moment no he pogut fer-ho”

Miki Martínez
JUGADOR DE L'OLOT

“Hi ha situacions que el jugador ha de revertir i ha d'intentar canviar alguna cosa, si creu que ho ha de fer. És evident que el tècnic creu que ha de canviar les coses”

“S'està entrenant bé i esperem que a poc a poc l'anem donant més confiança. No hi hem de donar més voltes”

Eduardo Vilchez
ENTRENADOR DE L'OLOT

company en les últimes temporades, Abel Solé: “Tots els que hem entrat en joc hem donat el màxim, sigui en copa o en lliga”, diu Martínez, que en el pròxim partit de lliga contra l'Alcoià intentarà tornar a la convocatòria i disposar de minuts a l'estadi on va jugar com a local durant la temporada 2011/12, el Collao. ■

BREUS

Cristino (Unió) amb la selecció amateur.

La selecció catalana amateur juga el proper dijous un amistós a l'Estadi municipal de Granollers contra l'equip de la població (a 2/4 de 9). Entre els equips que aporten jugadors al combinat català –fins a onze clubs de tercera– hi ha el Figueres. El migcampista Cristino, que el dia abans haurà disputat el derbi empordanès contra el Palamós de la copa Catalunya, ha estat citat novament per Toni Almendros. A més, el jugador de Ripoll que milita en el Cornellà, Pep Caballé, serà l'únic gironí de la convocatòria per l'amistós. ■ EL 9

La radiografia de 2a divisió B

FIGURA

Salva Chamorro Llagostera

Després de sis partits i 418 minuts de joc, el davanter es va estrenar com a goleador amb el Llagostera. El seu gol va permetre als gironins sumar tres punts més.

LA DADA

8

enfrentaments després...

El Llagostera va vèncer l'Hospitalet per primera vegada. Enrere queden els duels a tercera divisió, el de copa i els últims de lliga a segona B. L'equip gironí, el millor representant català de la categoria, es va desfer de la seva bèstia negra (1-0).

VALORACIÓ

↑
L'equip filial de l'Elx continua sent la revelació de la temporada i en aquesta jornada torna al lideratge

?
El Nàstic no troba la regularitat i li costa molt guanyar els partits. Tot i això, els de Castillejo són els vuitens en la taula

↓
El Badalona i l'Hospitalet no reaccionen i ocupen posicions de descens directe a tercera. La situació és preocupant

LES XIFRES

1a

DERROTA
de l'Olot, davant la seva afició, en la seva curta trajectòria a 2a B.

2

EQUIPS
continuen invictes en la lliga: l'Atlètic Balears i el Llagostera.

9

GOLS
suma ja el davanter de l'Elx B, Cristian Herrera, pitxitxi del grup.

2

CONJUNTS
encara no han aconseguit cap victòria: el Llevant B i el Badalona.

Palamós. Després del partit contra la Muntanyesa i arran de les queixes de l'afició, els directius en bloc volien abandonar l'entitat. Ahir, després d'una reunió, van fer marxa enrere

La junta directiva decideix continuar tot i la divisió

P. Subirana / J. Sebastian
PALAMÓS

La situació caòtica i confusa que viu el Palamós no sembla tenir un final immediat, ni tampoc bo. L'ambient de tensió, crispació i agressió que es va viure diumenge, abans, durant i després de l'enfrontament de lliga que el conjunt palamosí va jugar contra la Muntanyesa (2-2) reflecteix a la perfecció el profund trencament institucional que afecta el club degà del futbol català. Tot i que minuts després del matx de lliga la majoria de membres de la junta van decidir abandonar el vaixell, davant la injustícia que segons ells s'estava produint envers les seves figures, després de la reunió d'ahir es va produir una marxa enrere. Perquè diversos directius van canviar d'opinió, i el mateix president va confirmar que s'ho havien replantejat. "Continuarem gairebé tota la junta", va explicar Miquel Aguilar.

Dijous, pagaments

El Palamós no va voler donar gaires més detalls i va preferir convocar una roda de premsa per a aquest vespre. A més de la continuïtat, la intenció és mirar de transmetre una mica de tranquil·litat, tot i que no és fàcil. "Continuem

La pancarta que va exhibir la Penya Sport durant el matx de diumenge contra la Muntanyesa ■ EL 9

per tirar això endavant", va dir el president, que va assegurar que dijous tenen previst pagar part del deute a la plantilla.

Moments de tensió

A les acaballes del partit de diumenge, la tensió va esclatar i directius van ser insultats i acorralats per membres de la Penya Sport. La mateixa penya,

durant el matx, va ensenyar una pancarta amb el lema: "Aguilar mentider, paga i plega", fet que no va agradar al mateix Miquel Aguilar. Un altre incident que reflecteix la crispació que regna a Palamós va tenir com a protagonista el delegat, Anton Sunyer, que fa deu temporades que desenvolupa aquesta funció durant els partits del

conjunt empordanès. En una disputa oral amb aficionats, va treure's el braçal de delegat i el va llançar a terra mentre abandonava l'estadi. La successió d'accions durant el matx van fer pensar que la junta del Palamós tiraria la tovallola després de la reunió d'ahir, però amb el cap fred, i sense voler donar la raó als detractors, van de-

cidir continuar i no fer més greu la crisi.

Una guerra interna

Una de les raons que han portat el Palamós a aquesta situació ha estat la guerra interna en la mateixa junta. Els interessos dispars entre alguns ha portat a crear l'actual divisió entre els que volen seguir, per evitar sortir per la por-

ta del darrere i quedar com a culpables de la mala gestió, i els que no volen seguir ja que el cansament els ha fet desistir de continuar en el projecte. En qualsevol cas, els impagaments dels jugadors per falta de diners, ja en els primers mesos de la temporada posa a la palestra els màxims dirigents del club palamosí, que hauran de revertir la situació

Crispació

Els directius van ser increpats en l'últim partit, i això semblava que havia fet decidir la junta

El canvi

Durant la reunió d'ahir, i amb el cap més fred, alguns directius van decidir continuar

Antecedent recent

Fa just un any, el Palamós va donar la baixa a quatre jugadors de la primera plantilla

si no volen veure com es produeix una fuga de jugadors; de moment, el primer s'entreveu que podria ser Ivan Díaz.

Curiosament, fa just un any ja hi va haver un episodi lleig, amb l'acomiadament de quatre jugadors -Barrera, Almendros, Muñoz i Romero-, que es van queixar de les maneres i la falta de tacte del club. ■

Iván Díaz, el primer que no accepta les condicions

P. Subirana
PALAMÓS

La situació convulsa ha fet la primera víctima, el mitjàpunta Iván Díaz. El futbolista de Sabadell va demanar la baixa al club dijous, i el club va informar ahir al vespre que l'havia concedit. Abans de rebre-la, però, Ivan Díaz lamentava la demora: "Em van prometre la baixa; de fet, van dir que qualsevol jugador que volgués marxar la tindria

El primer adéu

El club palamosí va confirmar ahir al vespre que donava la baixa al mitjà punta

sense problemes, però, a més, ara volien que la pagués jo", explicava.

Iván Díaz va arribar a Palamós amb la temporada passada ja iniciada i als 36 anys estava disputant

la que podria ser la seva última etapa futbolística. "Als 36 anys no vull que m'estafin. Per sort, ja no tinc la necessitat d'estar a expenses de firmar un contracte, però trobo injust que no ens hagin pagat i, a sobre, ens rebaixin el sou", hi afegia.

"Prou de preses de pèl"

El jugador vallesà marxa a contracor però revela que la situació l'ha desmotivada i ja no té ganes de deixar la família a Barce-

lona i haver de buscar un pis a Palamós o desplaçar-se per a cada entrenament: "He fet amics, el cos tècnic és brillant però el problema és la directiva, que no compleix res del que diu. Deixar la família a casa, pagar un pis i estar tota la setmana amb reunions i indecisions cansa molt."

Díaz ha jugat els tres primers partits de la temporada -va fer un gol en la victòria del Palamós en el derbi empordanès a Fi-

gueres (1-3)- i després una lesió i l'afer extraesportiu han provocat que no disputés cap enfrontament més amb el club palamosí. En un to d'ironia i crispació lògica, Iván Díaz va culpar una vegada més la directiva de la situació actual: "En moments així tothom ha de fer un esforç. Que busquin diners d'on sigui! A més, si em donen la baixa s'estalviaran la meua fitxa, espero que ajudi els companys a cobrar." ■

Iván Díaz ■ JOAN SABATER

Toni Garcia i Xavi Pascual van evidenciar la seva bona relació i van posar per als fotògrafs a la pista on avui es jugaran el primer lloc ■ JUANMA RAMOS

Derbi català amb tots els ingredients

ASOBAL • El BM Fraikin Granollers i el FC Barcelona, invictes en l'inici del campionat, es juguen el lideratge en un clàssic desigual **EMPAT** • Tots dos acrediten cinc victòries en les cinc primeres jornades

Xavier Agustí
GRANOLLERS

La família de l'handbol necessita bones notícies. I que els dos clubs catalans de referència, el BM Fraikin Granollers i el FC Barcelona, arribin a la cinquena jornada invictes i empatats a punts al capdavant de la lliga Asobal és una grandíssima notícia. Tothom comptava que el Barça estigués a hores d'ara en aquesta situació, però no tant que el conjunt granollerí acredités un ple total, amb un cinc de cinc en l'inici del campionat. El duel d'aquest vespre –a les 21 h per Esport3–, per tant, servirà per dirimir el lideratge de la competició.

Aclaparat per l'expectació que havia generat aquest partit, el tècnic del BM Granollers, Toni Garcia, es mostrava orgullós d'aquesta arrencada del campionat: "La nostra il·lusió és màxima i ser on som ara és com un somni. El nostre bon inici de lliga confirma la bona feina que està fent tant l'equip com el club per tirar endavant." Abans, el preparador del Barça, Xavi Pascual, ja li havia dedicat algunes floretes i va destacar: "És un plaer ser aquí i veure l'interès que desperta l'handbol català. És molt important per als que estimem aquest esport."

Les estadístiques diuen que dels 26 últims partits

Bona sintonia i un passat en comú a les banquetes

La trobada entre Toni Garcia i Xavi Pascual, a iniciativa de la directiva del Granollers tres setmanes enrere, va evidenciar la bona sintonia entre els dos tècnics catalans. De fet, tots dos van coincidir en el FC Barcelona fa sis anys, quan Pasqui

exercia de coordinador de la base i Garcia, de tècnic del segon equip i del juvenil. "Agraeixo les paraules d'en Pasqui. Segur que ho ha dit per l'etapa increïble que vaig passar a casa seva", va dir el tècnic granollerí en resposta a les floretes que li

va dedicar el blaugrana. De fet, tant Pascual com Garcia, nascuts el 1968, ja es coneixien de la seva etapa de juvenils, quan defensaven els mateixos colors que ara, el primer com a porter del Barça i el segon, com a central del Granollers.

disputats a Granollers, el Barça n'ha guanyat 20, n'ha empatat 2 i només n'ha perdut 4. Més enllà de les xifres, però, a la pista hi saltarà una de les millors plantilles de la història del Barça, concebuda per recuperar el ceptre europeu. Pel bàndol local, el Grano-

llers continua pivotant al voltant del seu planter, i més ara, amb un projecte marcat per l'austeritat després d'haver superat un concurs de creditors.

Un somni

Tot i ser perfectament conscient de la dificultat,

Toni Garcia no va amagar que havia "somià" que guanyava al Barça, sobretot quan li van recordar que el curs passat ja havien estat capaços de superar el desaparegut Atlético de Madrid (26-25). El tècnic vallesà intentarà que el seu equip continuï

Protagonistes

“He somiat que guanyava al Barça, però també toco de peus a terra. La nostra il·lusió és màxima per viure aquesta situació”

“No ens hem de tornar bojós, sinó ser nosaltres mateixos. Avui l'afició té tots els ingredients”

Toni Garcia
ENTRENADOR DEL BM GRANOLLERS

“El Granollers és l'equip que ara està en més bona forma i és un dels candidats, sens dubte, a ser a la part alta al final de la lliga”

“Aquesta expectació és bona per a l'handbol català i tant de bo el pavelló estigui ple a vessar”

Xavi Pascual
ENTRENADOR DEL FC BARCELONA

en la mateixa línia, amb la solidesa defensiva com un dels seus arguments, tenint en compte que al davant es trobarà l'arsenal ofensiu del Barça, que en les cinc primeres jornades ha arribat a mitjanes de 40 gols per partit. “Faré una mixta sobre el Pasqui”, va fer broma el preparador granollerí. Pascual va apuntar que “el Granollers és ara per ara l'equip més en forma de la lliga i és, sens dubte, un dels candidats a ser a dalt al final de la competició. Tant de bo acabem en segona posició”. El tècnic blaugrana va alabar l'aposta del BM Granollers pel planter: “M'agrada la seva fidelitat a una filosofia des de fa tant temps del club i de l'equip de comptar amb la gent de la casa. Això ajuda molt els jugadors i els fa especialment perillosos.”

Crida a l'afició

Els dos tècnics no van desaprovechar l'oportunitat de fer una crida a l'afició. “Aquest cop els aficionats tenen tots els ingredients per venir. La nostra plantilla és molt jove i la fortalesa del Palau els ajudarà a fer un pas endavant”, va etzibar Garcia. I Pasqui va afegir: “Tant de bo veiem la millor versió del Granollers i el pavelló estigui ple a vessar, perquè això voldrà dir que ens ho posaran més difícil.” ■

Es rendeix a Purito

Chris Froome saluda els fills de Joaquim Rodríguez en el podi final del Tour de França d'aquest any ■ ERIC GAILLARD / REUTERS

World Tour. El britànic Froome ha firmat un curs excel·lent (13 triomfs: 5 curses i 8 etapes), però no li ha servit per superar Purito en el rànquing UCI i diu que no correrà el Tour de Pequín

I. Mullor
BARCELONA

Ja no hi ha cap dubte: Joaquim Rodríguez tancarà el 2013 com el número 1 del món. El britànic Chris Froome, segon en el rànquing UCI i única amenaça, va confirmar ahir el que es preveia: no participà en el Tour de Pequín, l'última prova del circuit mundial. D'aquesta manera, el català revalida el títol i es converteix en el corredor que més vegades ha acabat l'any en primera

posició (3) des que es va instaurar el 2005 la classificació mundial, que agrupa les curses més importants i les grans voltes, i que s'ha presentat en diverses versions.

Froome, que va perdre el liderat a causa de la victòria de Purito al Giro de la Llombardia, va reconèixer ahir que no competirà més el 2013. "No és la manera com volia acabar la temporada, però el meu cos tenia altres idees. Buscant una mica de relax i descans i un gelat o dos...", va escriu-

re a Twitter. El britànic ja no va participar en el cinquè monument de la temporada per culpa d'unes molèsties a l'esquena. Fa una setmana també va haver d'abandonar el campionat del món de Florència.

Malgrat aquest final de curs, Froome ha signat una campanya envejable. Molts corredors del pilot n'haurien fet prou amb un dels bocins del seu palmarès el 2013. El ciclista de l'Sky va començar la temporada fort, deixant clar

que s'havia preparat a consciència per brillar. En el Tour d'Oman ho va deixar clar emportant-se la victòria final i una etapa. A la Tirrena-adriàtica va tornar a pujar al podi (Nibali el va derrotar i el va relegar a la segona posició), a part d'embutxacar-se un triomf parcial. El seu principal objectiu era el Tour de França, però uns mesos abans encara es va esplaïar al Tour de Romandia i a la Dauphiné Libéré. A la ronda francesa, no va fallar.

El ciclista nascut a Nairobi ha rebut elogis de tot el pilot per la superioritat que ha mostrat en moltes curses. Intractable, excepcional, impressionant... són alguns dels elogis que han sortit de la boca dels seus companys de professió. Malgrat aquesta superioritat, no s'ha pogut coronar com el número 1 del món. Joaquim Rodríguez li ha privat l'honor amb el descomunal triomf a l'última clàssica de la temporada. Però és obvi que no n'hi ha prou amb vèncer a la

Giro Llombardia. Joaquim Rodríguez reconeix que li hauria agradat vèncer la clàssica de diumenge amb el mallot de campió del món i admet que encara se sent trist per la desfeta en una prova que està convençut que podia guanyar

“El triomf és important pel cap”

El 9
BARCELONA

En aquests moments, Joaquim Rodríguez descansa a Tenerife, on gaudeix d'unes merescudes vacances després d'una temporada d'èxit. Abans de marxar, va reconèixer que la victòria a la Llombardia no

li servia per oblidar la desfeta en el mundial de Florència. "M'hauria agradat guanyar amb el mallot irrisat. Estic trist perquè estic segur que podia guanyar. Això no m'ho traurà ningú: ni la victòria a la Llombardia ni si guanyés el mundial l'any que ve. Sé que estava preparat per

guanyar i se'm va escapar en l'últim moment, l'últim instant", va manifestar en el programa *Tot gira* de Catalunya Ràdio.

El vallesà va reconèixer que ha arribat al final de curs pletòric. "Aquesta última setmana, després de la Volta, estava molt fort. Ja ho vaig demostrar en el

mundial en quedar segon i amb possibilitats de guanyar. Tenia ganes de disfrutar de la cursa, és molt maca, i guanyar per segon any i posar-me líder de la classificació UCI és important per tot, també pel cap."

Respecte al final del Giro, disputat amb Alejan-

dro Valverde, va explicar: "Ha provat de guanyar, cadascú té els seus interessos. Quan he saltat, era a la meua roda i em feia una mica de por, però no ha aguantat l'estirada."

Alhora de fer balanç, el de Paret del Vallès va admetre: "L'any ha estat molt bo, he guanyat mol-

El 2013

Joaquim Rodríguez

Paret del Vallès, 10-06-1993

Equip: Katuixa

Resultats

Trofeu Palma: 150è

Tour d'Oman: 4t (una etapa)

Tirrena-adriàtica: 5è (una etapa)

Volta Catalunya: 2n

Fletxa-Valona: 6è

Lieja-Bastogne-Lieja: 2n

Dauphiné: 16è

Tour de França: 3r

Vuelta a Espanya: 4t (una etapa)

Mundial: 2n

Giro Llombardia: 1r

UCI World Tour: 1r (607 Punts)

Chris Froome

Nairobi (Kenya), 20-05-1985

Equip: Sky

Resultats

Tour d'Oman: 1r (una etapa)

Tirrena-adriàtica: 2n (una etapa)

C. Internacional: 1r (una etapa)

Lieja-Bastogne-Lieja: 36è

Tour de Romandia: 1r (una etapa)

Dauphiné: 1r (una etapa)

Tour de França: 1r (tres etapes)

Tour de Colorado: abandona

GP de Quebec: 41è

GP de Montreal: 28è

Mundial de contrarellotge: 3r

Mundial en línia: abandona

UCI World Tour: 2n (587 punts)

Llombardia per fer ombra a un currículum tan impressionant com el de Froome. El de Paret del Vallès ha rendit des del febrer fins diumenge passat. Ha destacat en les curses d'un dels dies més importants del calendari (Fletxa-Valona, Lieja-Bastogne-Lieja i el Giro de la Llombardia), però també ha disputat proves per etapes amb actuacions brutals (Volta (2n), Tour (3r), Volta (4t) i Tirrena-adriàtica (5è)). Purito fa dies que viu un moment excepcional de la seva carrera. A la combativitat innata, ara l'acompanya la maduresa i el respecte del pilot. Una de les seves últimes il·lusions seria guanyar una de les tres grans proves per etapes. Seria el colofó. ■

tes curses i també n'he perdut moltes, ja que se'm va escapar la Volta a Catalunya per no haver agafat una fuga, la de Lieja, el mundial... Ha estat completa, però també he tingut força mala sort."

Finalment, va explicar la importància d'acabar el 2013 com el número 1 del món. "Significa que el treball que hem fet fins ara és correcte. Potser no tinc el punt de forma excepcional durant un mes, però sí que des del febrer intento ser combatiu. El World Tour suposa ser el més regular durant tot l'any." ■

Futsal

Lliga Nacional femenina Jornada 2

Miami - Catalonia.....	1 - 2
Màgic Sants - La Sansi	3 - 2
Teià - FSF Sitges.....	0 - 3
Cardedeu - Alella.....	ajornat
Serveis Panella - Castellgali.....	ajornat
Balaguer - Sant Climent.....	6 - 2

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
FSF Sitges	6	2	2	0	0	9	1
Catalonia	6	2	2	0	0	7	1
Castellgali	3	1	1	0	0	5	0
Serveis Panella	3	1	1	0	0	4	3
La Sansi	3	2	1	0	1	6	6
Balaguer	3	2	1	0	1	6	7
Teià	3	2	1	0	1	2	4
Màgic Sants	3	2	1	0	1	4	8
Alella	0	1	0	0	1	1	2
Miami	0	2	0	0	2	4	6
Sant Climent	0	2	0	0	2	5	10
Cardedeu	0	1	0	0	1	0	5

Futsal

Lliga Nacional Grup A Jornada 2

Bar La Terraza - Castelldefels.....	3 - 2
Sansur - Parc Catalunya.....	10 - 2
UE Sants - Inter Sant Feliu.....	2 - 1
Arrahona FS - Sant Feliu.....	7 - 6
Sensitum - Sagrados Corazones.....	3 - 4
Alella - Teià.....	6 - 0
Magic Sants - CFS Castellví.....	1 - 4
CF Esplais - Tiana.....	5 - 1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Sansur	6	2	2	0	0	14	3
CF Esplais	6	2	2	0	0	11	1
Alella	6	2	2	0	0	10	1
Bar La Terraza	6	2	2	0	0	9	4
Arrahona FS	6	2	2	0	0	14	12
UE Sants	4	2	1	1	0	7	6
Sagr. Corazones	3	2	1	0	1	10	10
Tiana	3	2	1	0	1	8	8
Teià	3	2	1	0	1	8	8
CFS Castellví	3	2	1	0	1	5	5
Sant Feliu	1	2	0	1	1	11	12
Inter Sant Feliu	0	2	0	0	2	2	6
CEFS Sensitum	0	2	0	0	2	5	12
Magic Sants	0	2	0	0	2	4	11
Castelldefels	0	2	0	0	2	2	9
Parc Catalunya	0	2	0	0	2	4	16

Futsal

Lliga Nacional Grup B Jornada 2

Porqueres - Argentina.....	2 - 3
CE Montmeló - FS Hostalriquenc.....	7 - 6
CFS Sant Feliu - Santa Eulàlia.....	3 - 4
FS Vilafant - Comforsa Ripoll.....	5 - 1
La Garriga - AE Mataró.....	6 - 4
Inter Sentmenat - FS Llinars.....	4 - 2
Lloret Esportiu - Dosrius FS.....	ajornat
Vidreteres - AE Campllong.....	6 - 5

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
FS Vilafant	6	2	2	0	0	11	5
La Garriga	6	2	2	0	0	11	5
Vidreteres	6	2	2	0	0	10	7
Santa Eulàlia	6	2	2	0	0	6	3
Dosrius FS	3	1	1	0	0	6	4
Porqueres	3	2	1	0	1	7	6
Inter Sentmenat	3	2	1	0	1	8	8
CE Montmeló	3	2	1	0	1	7	8
Argentina	3	2	1	0	1	5	6
Comforsa Ripoll	3	2	1	0	1	5	6
Lloret Esportiu	0	0	0	0	0	0	0
AE Campllong	0	1	0	0	1	5	6
FS Hostalriquenc	0	2	0	0	2	9	12
AE Mataró	0	2	0	0	2	8	12
CFS Sant Feliu	0	2	0	0	2	4	8
FS Llinars	0	2	0	0	2	3	9

Hoquei gel

1a divisió Jornada 3

Txuri Urdin - Puigcerdà.....	4 - 5
FC Barcelona - Jaca.....	7 - 3
Majadahonda - Escor Bakh.....	2 - 11

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Puigcerdà	7	3	2	0	1	21	15
Escor Bakh	6	2	2	0	0	18	5
Txuri Urdin	6	3	2	0	1	19	9
FC Barcelona	5	3	2	0	1	21	15
Jaca	0	2	0	0	2	5	12
Majadahonda	0	3	0	0	3	8	31

Ciclisme. La 97a edició de la prova italiana (9 de maig-1 de juny) rememorarà les grans gestes d'el Pirata a Oropa i Montecampione

El Giro recordarà Pantani amb nou finals en altitud

Marc Salgas
BARCELONA

Un Giro d'Itàlia que recordarà Marco Pantani havia de contenir, per força, més etapes de muntanya que mai. L'organització ho ha tingut en compte i ha inclòs per a la 97a edició de la prova italiana fins a nou finals en altitud, cinc dels quals estaran situats en l'alta muntanya. Farà deu anys ja de la desaparició de Pantani. El principal reconeixement al gran escalador italià arribarà en la vuitena etapa (17 de maig) entre Foligno i Montecopiolo, per on solia entrenar-se, però també s'han programat dos finals –Oropa i Montecampione (24 i 25 de maig)– on el Pirata va aconseguir algunes de les gestes que el van fer passar a la història del ciclisme.

La prova començarà el divendres 9 de maig a Belfast amb la contrarellotge per equips i acabarà l'1 de juny a Trieste. L'illa irlandesa serà l'escenari de tres etapes abans que la cursa faci el salt al país transalpí en l'únic trasllat en avió que els ciclistes hauran de fer durant la prova. Això ha fet que l'organització qualifiqui aquest Giro de més humà, per bé que el recorregut serà duríssim. La cinquena i la sisena etapes ja tindran finals en altitud, a Viggiano i Montecassino. I n'hi haurà dos més en la vuitena i la nove-

Nibali, amb el trofeu de vencedor de l'últim Giro en la presentació d'ahir ■ D. DAL ZENARO/EFE

Etapas

1a Belfast-Belfast (contrarellotge per equips).....	21,7 km
2a Belfast-Belfast (plana).....	218 km
3a Armagh-Dublin (plana).....	187 km
4a Giovinazzo-Bari (plana).....	121 km
5a Taranto-Viggiano (mitja muntanya).....	200 km
6a Sassano-Montecassino (mitja muntanya).....	247 km
7a Frosinone-Foligno (plana).....	214 km
8a Foligno-Montecopiolo (mitja muntanya).....	174 km
9a Lugo-Sestola (mitja muntanya).....	174 km
10a Modena-Salsomaggiore (plana).....	184 km
11a Collecchio-Savona (mitja muntanya).....	249 km
12a Barbaresco-Barolo (contrarellotge individual).....	46,4 km
13a Fossano-Rivarolo (plana).....	158 km
14a Agliè-Oropa (alta muntanya).....	162 km
15a Valdengo-Plan di Montecampione (alta muntanya).....	217 km
16a Ponte Di Legno-Val Martello (alta muntanya).....	139 km
17a Sarnonico-Vittorio Veneto (plana).....	204 km
18a Belluno-Rifugio Panarotta (alta muntanya).....	171 km
19a Bassano-Cima Grappa (cronoescalada).....	26,8 km
20a Maniago-Monte Zoncolan (alta muntanya).....	167 km
21a Gemona-Trieste (plana).....	169 km

Poliesportiu. Fernando Martín, president de la FEDDI, assumeix tota la responsabilitat per a l'alineació d'esportistes no discapacitats a Sydney

Un sol condemnat pel cas dels falsos paralímpics

El 9
MADRID

L'expresident de la Federació Espanyola d'Esports per a Discapacitats Intel·lectuals (FEDDI), Fernando Martín, és l'únic dels 19 imputats en el cas dels fal-

sos paralímpics que ha rebut una condemna. A la resta se'ls ha retirat les acusacions gràcies a l'acord al qual la fiscalia i l'acusació particular han arribat amb la defensa. Martín queda com a únic responsable després de re-

conèixer un delictes continuat de falsedat documental i un altre d'estafa. Pel primer delictes haurà de pagar una multa de 10 euros al dia durant 12 mesos i pel segon, una multa per la mateixa quantitat durant sis mesos, cosa que fa

na, a Montecopiolo i Sestola. Seran un aperitiu abans de l'arribada de l'alta muntanya, amb el record a Pantani en els finals a Oropa i Montecampione. Una jornada de descans precedirà l'última setmana, on les Dolomites prendran el protagonisme amb el final a Val Martello –cancel·lat el 2013 a causa de la neu al Gavia i l'Stelvio–, l'arribada a l'inèdit Rifugio Panarotta, la cronoescalada de 26 quilòmetres i l'espectacular ascensió al Zoncolan.

El català Purito Rodríguez ha confirmat la seva participació en el Giro 2014, així com l'australià Cadel Evans i els italians Ivan Basso i Michele Scarponi. ■

un total de 5.400 euros. Els fets van passar l'any 2000 en els Jocs Paralímpics de Sydney, en els quals la selecció espanyola de bàsquet va participar-hi amb un equip que només tenia dos dels seus dotze jugadors afectats per una discapacitat. La irregularitat la va destapar el periodista Carlos Ribagorda, de la revista *Capital*, que va formar part de l'equip sense tenir cap discapacitat amb la intenció de demostrar l'engany. Ribagorda també va ser imputat, però ahir va quedar absolt. ■

BREUS

Una altra golejada en el mundial júnior. La selecció espanyola júnior va tornar a golejar en el segon partit del mundial d'hoquei sobre patins de la categoria que es fa a Colòmbia. Aquest cop va derrotar per 10-1 Anglaterra. En la jornada d'avui tindrà un doble partit contra els amfitrions i l'Uruguai. En aquest grup A de cinc equips, Espanya, amb nou catalans, i Colòmbia estan empatades en el primer lloc amb quatre punts. ■ A.C.

Els equips de l'U15 Eurokey Cup. El campionat d'Europa de clubs per a menors de 15 anys que es farà a Vilanova i la Geltrú del 31 d'octubre al 3 de novembre ja té decidits els 16 equips participants. A banda del Vilanova, l'amfitrió, i el Mirandola Módena italià, el campió, hi seran els tres primers del campionat d'Espanya: el Dominicos, el Reus i el Caldes; d'Itàlia: el Breganze; el Prato i el Montecchio; de Portugal: l'Sporting, el Paço d'Arcos i el Braga; els dos millors de França: el Villejuif i el Lió; el campió suís: l'Uttigen; el campió austríac: el Dornbirn i el campió andorrà: l'Andorra. ■ EL 9

L'igualada guanya a Portugal. El Monbus Igualada va guanyar el Torneig de Guimarães, que es va disputar el cap de setmana, en imposar-se en la final al Benfica B per 8-5. En el descans ja guanyava per 5-1. Els gols dels igualadins els van marcar Baliu i Vives amb dos, i Jessel, Pla, Molas i Carles amb un cada un. En la semifinal de dissabte l'Igualada havia derrotat per 1-4 el Braga. ■ EL 9

L'igualada-Cerceda, s'ajorna al dia 29. El partit de la primera jornada de l'Ok Lliga entre el Monbus Igualada i el Cerceda que s'havia de jugar aquest cap de setmana s'ha ajornat fins al dimarts 29 perquè el conjunt galleg té un jugador disputant el mundial sub-20. ■ A.C.

Bàsquet. El pivot de Sant Boi va ser aclamat per l'Staples Center jugant de 5 i va anotar 13 punts en 23 minuts de joc contra els Nuggets

Pau Gasol reapareix cinc mesos després

Xavi Ballesteros
BARCELONA

Des del 29 d'abril, quan es va fer una lesió que el va obligar a passar pel quiròfan, Pau Gasol no havia tornat a jugar. Cinc mesos després el pivot de Sant Boi es va tornar a vestir de curt per disputar el segon amistós de pretemporada dels Lakers després d'haver superat els Warriors 24 hores abans. La matinalada passada, però, els californians, que també van recuperar Steve Nash, van cedir 88-97 contra els Nuggets de Denver davant els aficionats de l'Staples Center que van ovacionar Gasol. Encara sense Kobe Bryant, que es recupera de la greu lesió que va tenir i que li impedirà començar el curs, el català va exercir de líder i la majoria de pilotes passaven per les seves mans. Després de molt de temps adaptant-se a jugar al costat de Dwight Howard i Andrew Bynum, per fi es va poder tornar a veure jugar Pau de 5. Els percentatges d'encert no van ser bons (4/13 tirs de camp) però les sensacions van ser positives i va acabar amb 13 punts, capturant 4 rebots i 2 assistències. Demà els Lakers tornaran a jugar contra els Nuggets, aquesta vegada a Ontario (Califòrnia). Els Lakers van trobar durant

Gasol torna a l'acció ■ EFE

alguns minuts la millor versió de Nash, però va evidenciar que està lluny de la forma física amb què tot hom el coneix i en el segon temps es van veure tics negatius de la temporada passada de joc precipitat i sense control. El tècnic Mike D'Antoni ha d'intentar construir un equip canviat. Pau Gasol, al final del partit, va mostrar la seva satisfacció però va ser realista: "Mai tornaré a estar al cent per cent, però l'objectiu és sentir-me bé físicament i m'hi he sentit." ■

Bàsquet. L'escorta té una fractura per estrès del peroné de la cama esquerra, que se li va detectar fa 15 dies

Brad Oleson estarà dos mesos de baixa

Xavi Ballesteros
BARCELONA

Si el Barça en les últimes setmanes ha centrat el debat sobre la seva llarga plantilla, el cert és que els fets estan donant la raó als responsables esportius blaugrana. A les baixes ja conegudes del capità Juan Carlos Navarro i del pivot eslovè Erazem Lorbek, s'hi va sumar ahir la de Brad Oleson, que es podria perdre fins a dinou partits oficials. El nord-americà té una fractura per estrès del peroné de la cama esquerra. El blaugrana va poder jugar perfectament en la supercopa de fa només tres dies i ho va fer amb una gran actuació, sobretot en la semifinal contra el Laboral Kutxa, amb 10 punts anotats durant els 18.32 minuts que va ser a la pista. En la final contra el Madrid va estar a la pista 24.56 minuts i va anotar 8 punts.

Lesió ja detectada

De fet, la baixa de Brad Oleson no ha sorprès el club perquè ja ho sabien des de fa quinze dies. Aquesta lesió, que no obliga a fer cap intervenció quirúrgica, només necessita repòs. Oleson va continuar jugant perquè si no tenen molèsties els jugadors ho poden continuar fent i, fins i tot, abans de la supercopa li van pregun-

Oleson es perdrà les pròximes vuit setmanes ■ EFE

Lorbek i Navarro, també baixes

Erazem Lorbek també està de baixa després de ser sotmès a una artroscòpia al genoll dret per solucionar els problemes que tenia de sinovitis i es perdrà l'inici de lliga. Juan Carlos

Navarro tampoc no s'ha pogut entrenar encara al cent per cent i també es preveu baixa per a la lliga catalana que el Barça jugarà dijous contra el Manresa o el Joventut.

tar què volia fer. El nord-americà va dir que volia prendre part en la competició i així va ser. Ara toca

el torn d'Abrines i Hezonja, que agafen més protagonisme del que tenien fins ara. ■

Tennis de taula. La selecció espanyola masculina, amb Marc Duran, i la femenina, amb Sara Ramírez i Gàlia Dvorak, van perdre l'últim partit i van acabar en la desena posició en l'europeu

Doblet històric d'Alemanya

A.C.
SCHWECHAT (ÀUSTRIA)

Per primer cop en la història del campionat d'Europa, Alemanya va guanyar en la mateixa edició el títol per equips masculí i femení. Els nois van derrotar Grècia en la final per 3-1 i van sumar el seu sisè títol de manera consecutiva.

Dues victòries de Dimitri Ovttxarov i una de Patrick Franziska els van donar el triomf. En noies, Alemanya va derrotar en la final Romania per 3-1, després de remuntar un punt en contra. Dos triomf de Ying Han i un de Xiaona Shan van donar a les alemanyes una medalla d'or per equips que no guanyaven

des del 1998 i que ha estat el cinquè de sempre.

Tant la selecció espanyola masculina com la femenina van finalitzar l'europeu en la desena posició. Totes dues van perdre l'últim partit un cop ja havien aconseguit la permanència. Els nois van caure 3-1 contra Àustria, l'amfitrió, i l'únic punt el va aconse-

guir Marc Duran que va vèncer 3-1 Xiaoquan Feng. En la categoria femenina, Espanya va perdre 3-1 contra França. Gàlia Dvorak va perdre els dos partits que va jugar i Sara Ramírez, un altre. L'únic punt el va sumar Shen Yanfei. Avui començarà la competició individual i de dobles. ■

Marc Duran va guanyar l'únic punt ■ RFETM

BREUS

Queralt Casas ■ JOAN CASTRO / ICONNA

Marta Xargay contra Queralt Casas.

El pavelló del Perfumerías Avenida, el Würzburg de Salamanca, serà l'escenari avui (21 h., Teledeporte) de la final de la Supercopa, primer títol de la temporada. A un sol partit s'enfronten el campió de lliga (Perfumerías Avenida) i el de copa (Rivas) del curs passat. Cridats tots dos a marcar la pauta en la lliga –són els únics clubs de la lliga espanyola que juguen a Europa–, el partit comptarà amb la presència de dues jugadores gironines: Marta Xargay per les locals i Queralt Casas per les madrilenyes. ■ E9

El Bayern s'emporta el duel d'Eurolliga.

La segona jornada de la lliga alemanya va tenir en el matx entre el Bayern de Munic i el Brose Basket el duel del cap de setmana ja que enfrontava els dos equips del país que disputen l'Eurolliga. La victòria va ser per als muniquesos, dirigits per Svetislav Pesic, que acrediten un 2-0, per 84-74, amb 14 punts de Djedovic i Troutman. ■ EL 9

El Nanterre debuta amb triomf.

El conjunt francès, rival del Barça en la primera fase de l'Eurolliga (visitarà el palau Blaugrana el 31 d'octubre), va començar la temporada en la lliga francesa aquest cap de setmana amb un triomf contra l'Estrasburg per 74-78, en un matx avançat de la 12a jornada. Avui, contra el Nancy, els parisencs juguen el partit corresponent a la primera jornada. ■ EL 9

Màrius Puntonet, Llorenç Biargé i Eduard Vidal, ahir a Fontajau ■ MANEL LLADÓ

Bàsquet. Lliga Femenina. El patrocinador també ha contribuït a portar les lligues catalanes a Fontajau

Spar, un any més amb l'Uni Girona

Toni Romero
GIRONA

L'oficialitat va arribar ahir però l'Uni ja feia dies que tenia coll avall que el suport econòmic de la cadena de supermercats Spar li permetria tornar a abordar la Lliga Femenina. Serà la segona temporada oficial, per bé que abans la col·laboració ja existia.

La novetat és que Spar també ha fet una aportació per portar les lligues catalanes ACB i Femenina a Girona. "És la primera vegada que es reuneixen en una mateixa seu", remarcava Llorenç Biargé, el president de l'Uni. "Ja fa uns anys que no hi ha partits d'ACB a Girona i aquest és un dels motius per haver portat la lliga catalana. Per demostrar que Girona és plaça de bàsquet i perquè es puguin veure partits de les dues màximes categories estatals. Confio que Girona respondrà, crec que Girona no pot fallar. Si no fos així, tindriem una decepció."

Expectatives altes

Biargé va agrair la renovació del patrocini i va desitjar "una temporada tan bona com l'anterior". "Hem hagut de retallar pressupost, però tenim un director esportiu [Pere Puig] que fitxa bé i una entrenadora [Anna Caula] molt bona. I unes jugadores a les quals agraim l'es-

Smith i Houston ja són a Girona

Anna Caula ja té totes les jugadores a Girona. La jamaicana Shenneika Smith va arribar diumenge després d'haver obtingut el visat del seu passaport. Vuit dies després d'haver acabat la seva participació en la WNBA amb Phoenix Mercury, ahir a la tarda es va incorporar Chardé Houston. Uns dies tard respecte al que s'havia

anunciat, però a temps de conèixer les seves companyes, fer un parell d'entrenaments i jugar dijous la lliga catalana femenina contra el Cadí. El club, mentre tant, espera aconseguir en les properes hores el document internacional de baixa que permetria que Houston debutés dissabte a Galdakao, en la Lliga Femenina.

L'escola i els equips masculins

Llorenç Biargé va aprofitar l'acte per parlar amb orgull de l'escola de bàsquet que, dirigida per Xavi Fernández, acaba de posar en marxa el club. "És un gran èxit i esperem que acabisent un referent a Girona. A més, també servirà per proveir de jugadors els equips de base, tant femenins com masculins, que

esperem tenir aviat", explicava el president. L'escola té cap a seixanta nens i nenes (en proporció similar) nascuts entre el 2004 i el 2007. La intenció del club és anar creant equips masculins a mesura que els nens arribin a l'edat corresponent per inscriure's en les competicions de premini.

forç que han fet per quedar-se."

Eduard Vidal (Valvi) va trobar "interessant" l'operació de portar les lligues catalanes i va valorar "el retorn a nivell d'imatge" del patrocini del curs passat, "per bé que no es pot quantificar". "Però hem tingut televisió i, sobretot, estem en un projecte molt il·lusionant", va dir. Màri-

us Puntonet (Miquel Alimentació) va fixar com a objectiu "promocionar la marca Spar a Girona i Barcelona, però també a les ciutats on anem a jugar, encara que allà la marca no l'operem nosaltres. Però volem ajudar que la nova imatge de supermercat modern i funcional vagi estenent-se a poc a poc". ■

Domingo, a tres segons del triomf

Climent Domingo i Joan Veneslao (Mitsubishi Evo X) van ser segons en el ral·li de Valls, puntuable per al campionat de Catalunya, a tan sols 3.1 segons del Porsche 911 GT de Gaig-Astudillo. El pilot de Cassà de la Selva va ser el

més ràpid en tres dels cinc trams de la cursa i Gaig es va endur les dues passades per Prades, on va poder espremer la potència del seu Porsche i acumular 7.9 segons d'avantatge entre tots dos. A l'últim (i més llarg), la Mussa-

ra, Domingo va arribar a 5.9 segons de Gaig i, tot i fer el millor temps, no va ser suficient per aconseguir la victòria. En el campionat es manté la lluita entre Gaig, Domingo i Llinàs, els tres pilots que es jugaran el títol. ■ EL 9

Regal

Lligues Nacionals Catalanes

ACB i LLIGA FEMENINA 2013

9 i 10 D'OCTUBRE

PAVEL·LÓ GIRONA - FONTAJAU

REGAL XXXIV LLIGA NACIONAL CATALANA ACB

ELIMINATÒRIA PRÈVIA
DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 21:00h.
FIATC JOVENTUT - LA BRUIXA D'OR

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 21:00h.
FC BARCELONA - GUANYADOR ELIMINATÒRIA PRÈVIA

REGAL XXV LLIGA NACIONAL CATALANA FEMENINA

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 18:45h.
SPAR UNIGIRONA - CADÍ ICG SOFTWARE

PARTIT DE VETERANS

DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 18:45h.
VETERANS GIRONA - VETERANS BARCELONA

VENDA D'ENTRADES

C.C. ESPAI GIRONÈS (BOTIGA DECIMAS) i CODETICKETS.COM

Abonament 2 dies: 12 € Menors de 12 anys: entrada gratuïta (fins a completar l'aforament màxim autoritzat)
Entrada 1 dia: 8 € Federats majors de 12 anys: 3 €/dia (consultar a promocio@unigirona.cat)

Col·laboradors:

Patrocini:

Amb la col·laboració de:

BREUS

Salgado un jugador clau del Marfil ■ J.R.

Setmana especial a Santa Coloma.

El Marfil ha realitzat un inici de lliga de futbol sala espectacular i és l'únic equip català que ha estat capaç de mantenir el ritme de l'Interviú i el Pozo. Els tres equips encapçal·len la taula classificatòria amb deu punts (tres triomfs i un empat). La situació privilegiada permet als colomencs preparar el derbi de diumenge contra el Barça amb eufòria continguda i molta confiança. ■ EL 9

Jordi Oriola, tercer en l'ETCC. Amb un setè –que va ser un novè per una sanció de 30 segons– i un quinzè lloc absoluts en les últimes curses de l'europeu de turismes, a Brno, el català (Seat León) ha acabat tercer de la categoria SMT, el trofeu monomarca de Seat. ■ EL 9

Woods incrementa l'avantatge. Tiger Woods, component de l'equip dels Estats Units que acaba de guanyar a Ohio la copa Presidents contra un combinat de la resta del món sense europeus, incrementa el seu avantatge al capdavant del rànquing mundial de golf. Ara té 12,84 punts de mitjana i l'australià Adam Scott, 9,27. ■ EL 9

Andrés Acuña s'imposa a Cornellà. El fondista de l'Adidas Domingo Catalán va vèncer en la cursa popular de 10 km de Cornellà amb un registre de 32:31. Montse Carazo (Unió Colomenc) va ser la dona més ràpida (38:40). ■ EL 9

Sébastien Ogier, el successor de Loeb

Ogier (dreta) i el seu copilot, Julien Ingrassia, celebren la victòria en el ral·li d'Alsàcia, diumenge passat ■ SÉBASTIEN BOZON / AFP

No és cap somni

UNA NOVA ERA • Després d'una dècada de domini de Loeb i Citroën, un altre Sébastien inicia un nou capítol de la història dels ral·lis **DEIXEBLE AVANTATJAT** • El caràcter guanyador d'Ogier va fer impossible que compartís equip amb Loeb i va propiciar la seva fugida a can Volkswagen

Valentí Fradera
BARCELONA

En la seva primera temporada en el mundial de ral·lis (WRC), Volkswagen confiava a aconseguir algun podi amb el nou Polo R i tal vegada començar a lluitar per les victòries el 2014. Diumenge passat, però, va sumar la vuitena del curs, la setena amb Sébastien Ogier (Gap, França, 17/12/1983), que va sentenciar així el títol mundial de pilots. “Encara no ens ho acabem de creure”, diu Jost Capito, director de competició de la marca. “És impossible descriure la sensació. És un somni fet realitat”, hi afegeix el nou crac dels ral·lis.

Trajectòries paral·leles
Oli en un llum, el destí va voler que la confirmació del títol d'Ogier arribés en el ral·li d'Alsàcia, la prova del comiat del WRC del nou vegades campió del món Sébastien

Debut amb sorpresa
El 2008 Ogier era un pilot desconegut fora de França quan va debutar a Mèxic. Amb un Citroën C2, va acabar vuitè absolut.

0,2 segons li van valer la victòria a Jordània el 2011, el marge més minso del WRC.

14 victòries acumula al WRC, set amb Citroën i set amb VW.

Loeb. Així, l'antic campió, Sébastien, va poder ser dels primers a felicitar el nou campió, Sébastien, que d'aquesta manera va recollir el testimoni de mans del pilot que havia marcat una època.

De fet, les trajectòries de Loeb i Ogier mostren una curiosa simetria. Es porten nou anys d'edat, van debutar en el WRC amb nou anys de diferència (1999/2008) i han passat nou anys entre els seus primers títols respectius (2004/2013). I encara n'hi ha més. Tots dos van ser campions del món júnior (2001/2008) amb Citroën i aquell mateix any ja es van estrenar al volant d'un cotxe de la categoria màxima, Xsara i C4, respectivament.

Entre el 2009 i el 2011, van ser companys d'equip a la marca francesa. Curiosament, va ser Loeb qui va cridar l'atenció a Citroën sobre aquest amant de qualsevol esport que es pugui practicar enmig de la natura (esquí –en va ser instructor–, BTT,

escalada...), que el 2007 es va imposar en la copa Peugeot 206. Ja tenia 24 anys, perquè Ogier va començar relativament tard a pilotar, als 22 anys. El seu trampolí va ser el programa de promoció Rallye Jeunes de la Federació Francesa d'Automobilisme, en què es va imposar el 2005, davant milers d'aspirants.

Convivència impossible
Allà va conèixer un jove quatre anys més gran que ell que es va oferir per ser el seu copilot en la copa Peugeot 206, el premi per al vencedor de la promoció. Era Julien Ingrassia. D'aleshores ençà, han estat inseparables. La tranquil·litat i metodologia d'Ingrassia complementen a la perfecció la impulsivitat d'Ogier, “tot i que dins del cotxe està força serè i relaxat”, puntualitza Julien. “El millor pilot de ral·lis no és res sense un bon copilot. Ens entenem gairebé de forma telepàtica”, afirma Sébastien.

Amb el mundial júnior a la butxaca, doncs, Citroën va assegurar Ogier al costat de Loeb i Dani Sordo en l'equip oficial. La marca, però, no va saber gestionar la convivència de dos depredadors de les pistes en el mateix equip, i el nou Séb va haver d'agafar el camí de la porta després d'una tempestuosa temporada 2011 (el títol va ser per a Loeb, és clar, però tots dos van guanyar cinc ral·lis).

Volkswagen ja estava desenvolupant el nou Polo R i va rebre amb els braços oberts un dels pocs pilots capaços de tutejar Loeb. El projecte, però, era a les beceroles, i el 2012 Ogier es va haver de conformar a córrer el WRC amb un Skoda S2000, com a rodatge per a l'equip de curses de VW. Qui ho sap, el que hauria passat si els dos Sébastien s'haguessin enfrontat en l'última temporada completa de Loeb. Allò és un somni. El regnat d'Ogier i Volkswagen, però, és una realitat inqüestionable. ■

Genís Zapater ESQUIADOR DE MUNTANYA

“Des de petit, és un somni”

PODI • Genís Zapater va ser segon en el duatló de Núria **RELLEU GENERACIONAL**. El seu últim any sub-23 és clau. “Les expectatives són altes per ser allà davant i començar-nos a fer un nom”, diu

Borja Sánchez
FONTROMEU

Genís Zapater (Matadepera, 1991) és una de les bestioles que corren amunt i avall pel Pirineu, a l'ombra de Kilian Jornet i altres figures que han fet de Catalunya una potència. Campió català de curses verticals d'esquí de muntanya el 2013, en una prova que corria a casa, a Vallter (esquia per l'Ski Club Camprodon), diumenge va ser segon en el setzè duatló de Núria, darrere de Joan Freixa, una prova en la qual ha participat des de la primera edició —els seus pares, Cesc Zapater i Dolores Bargués, n'eren fundadors—. Genís és un dels nous productes sorgits de la factoria del CAR de Font-romeu del Consell Català de l'Esport.

Bé, felicitats. Se'l veu content. Des de la primera edició, que la recordo, perquè els meus pares en són fundadors i l'he vist créixer. Una prova que sortia per la tele i tothom n'estava pendent. Tot bon esportista té un podi al duatló de Núria, com els campions Agustí Roc, Kilian Jornet, Marc Solà Pastoret... Als dotze anys tot just començava a córrer en BTT i el meu germà, que havia deixat la bici de carretera, es ficava a córrer. I això era brutal! El duatló de Núria era, per a tots, la cursa més important de la temporada. Des de petit és un somni!

Aquest any quedava una mica penjada en el calendari, no? Potser no ha sigut l'any amb més nivell. L'anterior va ser l'últim de les Duathlon Series, en què hi ha-

Genís amb la bicicleta d'Hermida, amb la qual va córrer a Núria ■ EL 9

via la de Vilallonga de Ter amb el Balandrau, una altra a Esterrí d'Àneu en què també passaves dels 2.000 metres, la de Llívia, en què es pujava al Carlit. Però els d'Ocisport, que ho organitzaven, van entrar amb la BTT, les copes del món i les copes catalanes internacionals. La gent ha tirat cap a triatlons i curses de muntanya. Però érem més de tres-cents inscrits i això, allà dalt, és molta gent.

Segon, darrere de Joan Freixa, a qui va guanyar a Vallter al gener.

En Joan és un superclasse. És un d'aquells que allà on van, triomfen. Polifacètic. És molt fort, ha guanyat la Cuita el Sol, duatlons de muntanya, podis en el campionat d'Espanya de duatló cros...

Polifacètic. Tots vostès no? Tots els que fem esquí de muntanya som això, esquiadors de muntanya. Sense menysprear els altres esports que practiquem, potser a l'esquí de muntanya és on hi ha més nivell, on hi ha un circuit internacional que, per

exemple, en les curses de muntanya també hi és però és privat. En aquest cas podem tenir beques, centres d'alt rendiment i a tots els països hi ha les federacions. Això fa que hi hagi molt més nivell, s'hi mouen molts més diners. També hi ha més anys d'antiguitat, més gent...

Però guanyen a l'estiu també. Nosaltres l'entrenament que fem és per l'esquí de muntanya, tot l'estiu. Si no, estariem tot l'estiu sense tenir cap pujada de pulsacions. Més que res, almenys en el meu cas, correm per arribar bé a l'hivern. És quan has d'estar al màxim, des de la primera carrera. Aquí la gent va molt de pressa!

Però els últims dies es va entrenar amb gent de molt nivell... Sí, de fet, pel que fa a la bicicleta, agraeixo molt al Josep Antoni Hermida, que me'n va passar una i li he d'agrair tots els coneixements que m'ha transmès aquests dies. És una ajuda molt bona perquè, en lloc de dir que aquest és un *primgat* i un matat, m'ha ajudat.

I de cara a l'hivern, què n'espera? Més que res aquest estiu no he volgut córrer gairebé gens perquè com que estaré en el meu últim any de sub-23 no he volgut acumular gens de fatiga. És el meu últim any a la categoria, l'únic que vull és entrar a l'equip espanyol d'esquí de muntanya i si pogués acabar dels cinc primers en alguna prova de la copa del món i seguir les proves amb l'equip català ja estaria més que content. Les expectatives són altes, per poder estar allà davant i començar-nos a fer un nom. ■

Hoquei sobre patins

1a nacional Jornada 3

Caldes - Sant Just.....	8 - 1
Girona - Palafrugell.....	6 - 2
Cerdanyola - Alpicat.....	8 - 9
Bell-lloc - Masquefa.....	4 - 2
Mataró B - SHUM B.....	3 - 2
Tona - Congrés.....	4 - 2
Taradell - Bigues i Riells.....	4 - 1
GEIEG - M. Voltregà.....	12 - 0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Caldes	9	3	3	0	0	24	5
Girona	9	3	3	0	0	22	11
Taradell	9	3	3	0	0	13	6
Bell-lloc	7	3	2	1	0	17	14
SHUM B	6	3	2	0	1	14	8
Cerdanyola	6	3	2	0	1	16	13
Masquefa	6	3	2	0	1	10	7
Alpicat	4	2	1	1	0	17	16
GEIEG	3	3	1	0	2	14	10
Congrés	3	3	1	0	2	11	12
Mataró B	3	2	1	0	1	5	6
Tona	3	3	1	0	2	10	12
Palafrugell	0	3	0	0	3	8	14
Bigues i Riells	0	3	0	0	3	4	16
Sant Just	0	3	0	0	3	9	22
M. Voltregà	0	3	0	0	3	7	29

La propera (13-10-13)
M. Voltregà-Taradell; Sant Just-GEIEG; Palafrugell-Caldes; Alpicat-Girona; Masquefa-Cerdanyola; SHUM B-Bell-lloc; Congrés-Mataró B; Bigues i Riells-Tona.

Hoquei sobre patins

1a catalana Grup A Jornada 3

GEIEG B - Tordera B.....	6 - 5
SHUM C - Vilassar.....	5 - 4
Centelles - La Garriga.....	2 - 6
Cerdanyola B - Manlleu B.....	2 - 4
Sfèric - Lloret B.....	pendent
Mollet - Olot.....	0 - 4
Taradell B - Roda.....	2 - 4
Ripoll - Bigues i Riells B.....	9 - 3

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Olot	9	3	3	0	0	14	4
GEIEG B	9	3	3	0	0	15	6
La Garriga	7	3	2	1	0	14	9
Tordera B	6	3	2	0	1	16	9
Manlleu B	6	3	2	0	1	13	9
Ripoll	6	3	2	0	1	11	7
SHUM C	6	3	2	0	1	13	15
Lloret B	4	2	1	1	0	12	6
Roda	4	3	1	1	1	13	12
Cerdanyola B	4	3	1	1	1	10	11
Sfèric	3	2	1	0	1	8	7
Vilassar	3	3	1	0	2	9	10
Centelles	0	3	0	0	3	5	13
Taradell B	0	3	0	0	3	2	10
Bigues i Riells B	0	3	0	0	3	8	21
Mollet	0	3	0	0	3	3	17

La propera (13-10-13)
Bigues i Riells B-Taradell B; Tordera B-Ripoll; Vilassar-GEIEG B; La Garriga-SHUM C; Manlleu B-Centelles; Lloret B-Cerdanyola B; Olot-Sfèric; Roda-Mollet.

Tennis de taula. El club empordanès juga amb la plaça del desaparegut Cassanenc

El Bàscara reprèn la lliga amb triomf

EL 9
BÀSCARA

El Bàscara va superar el Ripollet 4-2 en la primera jornada de la divisió d'honor femenina, una lliga a la qual va renunciar en un primer moment i que disputa amb la plaça del FD Cassanenc. A més, hi ju-

guen Mireia Badosa, provinent del Cassanenc i Mariona Sáenz, que deixava el club per jugar en la superdivisió a Cassà de la Selva. Les locals, també amb Marta Alech, només van cedir contra Cristina Vico. D'aquí a quinze dies, primer desplaçament a Saragossa i Vitòria. ■

Bon inici de lliga per al TT Tramuntana

El conjunt figuerenc va superar 5-1 el Premià en l'inici de la segona estatal de tennis de taula, en un duel en què es va produir el debut en la categoria de Sergi Grau, de 12 anys. Grau, a més, va guanyar els seus dos partits 3-1 i 3-0, Jordi Saguer també va sumar dos punts i Joni Díaz, que va perdre el primer, va guanyar el definitiu. En la mateixa categoria, el CTT Olot va superar el Malgrat 3-4. ■

TRAMUNTANA 5

1978 Campionat d'Europa d'atletisme

Jordi Llopart, el pic

REFERENT • El marxador d'El Prat de Llobregat, campió en els 50 km, va assolir a Praga la primera medalla de l'atletisme estatal en un gran campionat internacional **COMPETÈNCIA** • La rivalitat amb Josep Marín va ser tot un estímul per als progressos de la marxa catalana

Xavier Agustí
 BARCELONA

La victòria de Jordi Llopart a l'estadi Rosicky de Praga és d'aquelles gestes que formen part dels capítols imprescindibles de la història de l'esport en general i de l'atletisme català en particular. La medalla d'or en els 50 km marxa del campionat d'Europa va marcar un punt d'inflexió en la trajectòria atlètica del país. Van haver de passar dotze edicions perquè un atleta català, i també del conjunt de la selecció espanyola, pugés al podi de l'uropeu. "Vaig ser el primer", li agrada recordar al marxador del Prat de Llobregat, que evidentment es va convertir en el primer atleta català en aconseguir una medalla en una gran cita internacional a l'aire lliure. Anteriorment, altres corredors històrics del mig fons i fons havien deixat empremta (Antonio Amorós, Tomàs Barris i Josep Molins), entre les edicions del 1954 i el 1962, però el millor resultat no va arribar fins a Roma 1974, amb el setè lloc de Carme Valero (1.500 m), una altra de les pioneres de l'atletisme català. En el mateix europeu de Praga, cal remarcar la cinquena posició de Josep Marín en els 20 km marxa, una gran actuació que va quedar eclipsada per l'èxit de Llopart. Des d'aquell campionat, amb l'excepció d'Hèlsinki el 2012, sempre hi hagut algun català en els podis de la competició continental.

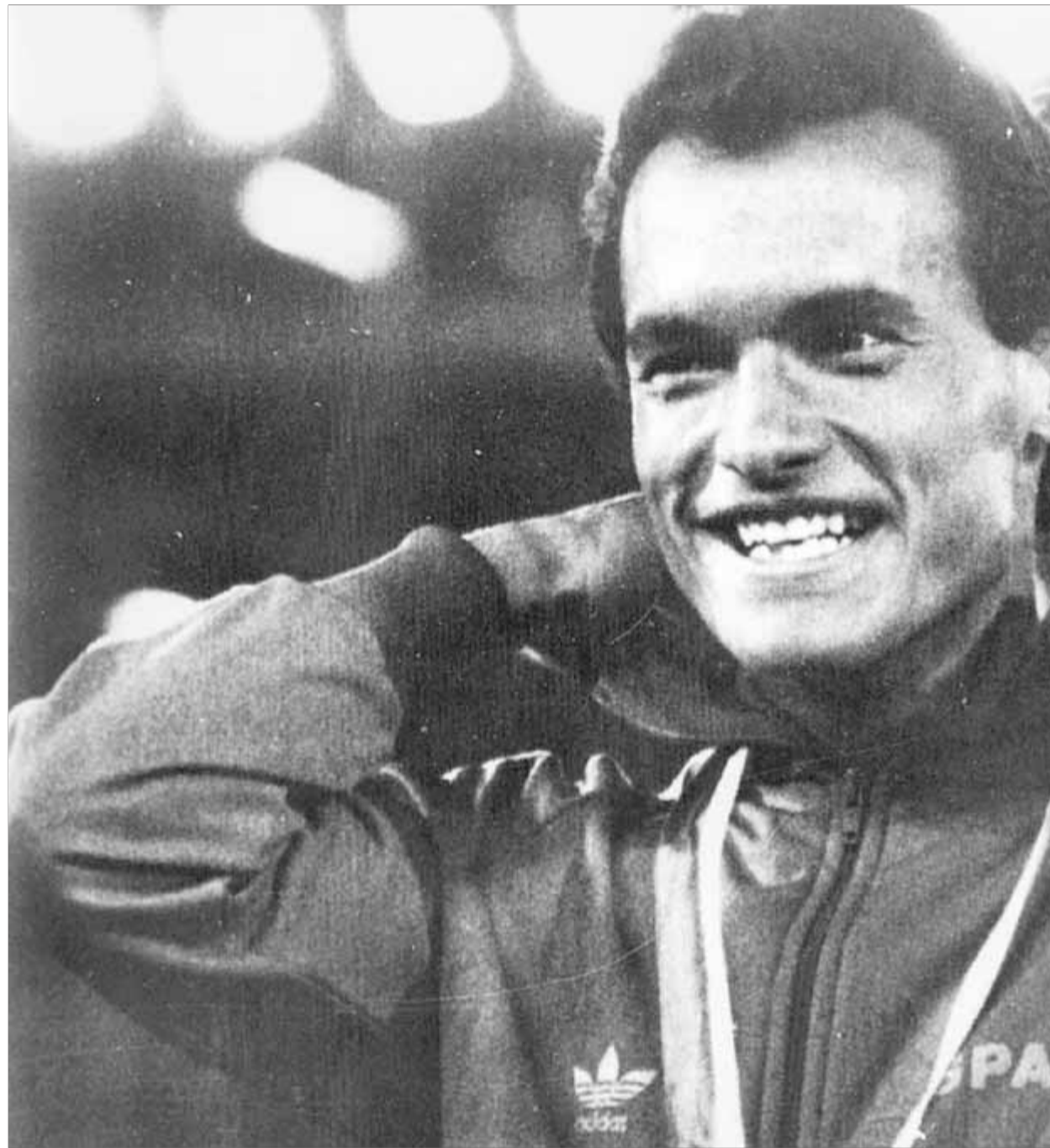
Llopart arribava a Praga després d'una concentració a Mèxic, on s'havia estat entrenant, juntament amb Josep Marín, a les ordres del polonès Jerzy Huessbeler, tota una institució en aquella època. El futur campió es va mostrar des de l'inici com a gran dominador de la prova i va esperar el moment oportú per donar el cop de gràcia. A

la línia de sortida, a més de Llopart, també hi figuraven els catalans Marín i Agustí Jorba, el gran referent abans de la irrupció de les dues estrelles del Prat de Llobregat. Marín va pagar el desgast de la prova dels 20 km, disputada tres dies abans i tant ell mateix com Jorba van optar per la retirada. El punt culminant de la cursa va ser passat el quilòmetre 40, en què Llopart va prendre el comandament amb l'italià Sandro Bellucci i van obrir una diferència de 50 segons sobre el soviètic Benjamin Soldatenko, el gran favorit. Pocs quilòmetres més endavant, l'especialista transalpí tampoc no va poder mantenir el ritme i el català va anar incrementant progressivament el seu avantatge. Així, va arribar com a gran triomfador a l'estadi de Rosicky amb un espectacular registre de 3h53:29, que esmicolava el seu rècord estatal (4h01:37) i supo-

Moisés Llopart, el pare i entrenador del campió i de Josep Marín, va ser el gran artífex del salt endavant de la marxa

sava la cinquena marca mundial. El segon lloc va ser per a Benjamin Soldatenko (3h55:12) i el tercer per al polonès Jan Ornoch (3h55:15). L'italià Bellucci, per la seva banda, es va enfonsar i es va endarrerir fins a la setena posició. L'èxit de Llopart va tenir un gran ressò en tots els mitjans de comunicació estatals de l'època, que poques vegades destinaven l'espai a l'atletisme.

Només creuar la línia de meta, Llopart va tenir un pensament per al seu pare, Moisés Llopart, el veritable artífex del pas endavant de la marxa atlètica a Catalunya i, per extensió, en tot

l'Estat espanyol. Moisés Llopart va fundar el Grup Cultural Recreatiu La Seda, on, acabada la seva etapa atlètica, va exercir d'entrenador i delegat. Més endavant, també va formar part de la regidoria d'Esports de l'Ajuntament del Prat de Llobregat. Inquiet de mena i atent a les tècniques més avançades, va ser durant dotze anys el responsable del sector de marxa de la Federació Espanyola d'Atletisme. Fruit de la seva bona tasca són els èxits assolits per alguns dels seus deixebles, com ara el seu fill, Josep Marín, Daniel Plaza i Glòria Granados, entre altres.

Jordi Llopart, col·locant-se la medalla d'or de l'uropeu. A la dreta, a la seva arribada a l'estadi Rosicky de Praga, i en un acte de presentació de les medalles de l'uropeu de Barcelona 2010 ■ EL 9

Jordi Llopart sempre ha expressat una gran devoció vers el seu pare —va morir el 2002—, a qui considerava la persona que més havia fet per la marxa atlètica del país. En una entrevista publicada a Presència es va confessar: "Sempre he volgut seguir els passos del meu pare; com ell, he estat atleta i entrenador, vaig crear un club i vaig organitzar

uns campionats d'Espanya de 50 quilòmetres."

De la rivalitat entre Llopart i Marín —en alguns episodis traspasant, fins i tot, l'àmbit esportiu— van sorgir alguns dels capítols més reeixits de la marxa i l'atletisme catalans. Amb tot, acabada la seva etapa en actiu, van saber transmetre l'experiència i coneixements a les futures generacions. Així, Llopart era l'entrenador de Dani Plaza quan va assolir el títol olímpic als Jocs de Barcelona el 1992 i durant algunes temporades també va tenir cura de la preparació del marxador establert a

Aportació catalana a la glòria espanyola

oner

Catalunya Jesús Ángel García Bragado. Marín, entrenador al centre d'alt rendiment de Sant Cugat, va ser durant molts anys el responsable del sector de marxa de la Federació Espanyola d'Atletisme i va tenir i té sota les seves ordres alguns dels millors especialistes catalans, com ara Valentí Massana, David Márquez i Beatriz Pascual. Aquests tres atletes provenen de Viladecans, que, amb Marcos Flores com a gran impulsor, es va convertir en el gran nucli de la marxa atlètica a Catalunya i va agafar el relleu al Prat de Llobregat. ■

El primer amb una medalla olímpica

Jordi Llopart es va especialitzar a assolir les primeres grans fites internacionals de l'atletisme català. Dos anys després del títol europeu va aconseguir la primera medalla olímpica per a l'atletisme espanyol en els Jocs de Moscou, la qual cosa el van consagrar definitivament com a un autèntic pioner, l'atleta que va obrir les portes als podis dels grans campionats. Aquest cop es va classificar en segona posició dels 50 km (3h51:25), només superat per l'alemany oriental Hartwig Gauder (3h49:24). El gran favorit era el mexicà Raúl González, que arribava a la cita com a plusmarquista mun-

dial, però a Moscou es va acabar retirant. A l'hora de la veritat, el més fort va ser el marxadador alemany en una prova amb diverses alternatives. La recuperació del català va ser al voltant del quilòmetre 35, en què va escalar fins a un segon lloc que ja no va abandonar fins al final. La medalla de plata de Llopart va eclipsar una altra gran actuació del seu company Josep Marín, que va tornar a doblar en les dues distàncies de marxa. En els 20 km es va classificar en cinquena posició i sis dies després, tot i tenir evidents problemes físics a mitja prova, va acabar en un meritori sisè lloc dels 50 km.

Tennis. El suís jugarà a Xangai el primer torneig des de l'obert dels Estats Units, i espera classificar-se per a la copa Masters

Federer torna amb el Masters ficat al cap

M.S. BARCELONA / XANGAI (XINA)

Roger Federer reapareix aquesta setmana a Xangai després de més d'un mes fora de la competició. El seu últim partit va ser el que va perdre en els setzens de final de l'obert dels Estats Units contra l'olotí Tommy Robredo. D'aleshores ençà només s'ha centrat en la preparació per al final de la temporada amb l'objectiu de participar en la copa Masters, per a la qual encara no té l'accés assegurat. "Classificar-me per al Masters era l'objectiu de l'inici de temporada. El considero el millor torneig del calendari i per això en vull formar part. Hi ha en mi una motivació extra per jugar bé i ser part d'aquest torneig", explicava el jugador suís, que ha guanyat sis vegades aquesta competició.

Federer ha caigut fins a la setena posició del rànquing de l'ATP –no tenia una classificació tan baixa des de l'octubre del 2002– i en principi no hauria de tenir problemes per defensar els punts necessaris per accedir a la copa Masters. De moment, els únics jugadors que hi tenen plaça assegurada són el mallorquí Rafa Nadal, nou número 1 del món; el serbi Novak Djokovic i el valencià David Ferrer. L'escocès Andy Murray també té dret a jugar-hi, però està convalescent d'una operació a l'esquena i no se l'hi espera.

Federer, amb 32 anys,

Rànquings

ATP

- 1r Rafa Nadal (Illes Balears).....11.160
- 2n Novak Djokovic (Sèrbia).....11.120
- 3r Andy Murray (Escòcia).....6.895
- 4t David Ferrer (País Valencià).....6.710
- 5è J.M. Del Potro (Argentina).....4.925
- 6è Tomas Berdych (R. Txeca).....4.610
- 7è Roger Federer (Suïssa).....4.515
- 8è Stanislas Wawrinka (Suïssa).....3.150
- 9è Jo-Wilfried Tsonga (França).....3.115
- 19è Tommy Robredo (Catalunya).....1.830
- 36è Marcel Granollers (Catalunya).....1.110
- 58è Albert Montañés (Catalunya).....836
- 76è Albert Ramos (Catalunya).....660

WTA

- 1a Serena Williams (Estats Units)13.260
- 2a Victoria Azarenka (Bielorússia)8.485
- 3a Maria Xaràpova (Rússia).....6.941
- 4a A. Radwanska (Polònia).....6.195
- 5a Na Li (Xina).....5.365
- 6a Sara Errani (Itàlia).....4.435
- 7a Petra Kvitova (R. Txeca).....4.315
- 8a Jelena Jankovic (Sèrbia).....3.860
- 9a C. Wozniacki (Dinamarca).....3.845
- 10a Angelique Kerber (Alemanya)3.645
- 11a Roberta Vinci (Itàlia).....3.195
- 12a Sloane Stephens (Estats Units)3.185
- 66a Garbiñe Muguruza (Catalunya)948

té clar que encara no ha arribat el moment de la retirada, i ahir ja va parlar de les seves expectatives per al 2014: "Espero l'inici del 2014. Necessito aquest final d'any per preparar la temporada que ve, perquè els últims mesos han estat una mica difícils. Les meves expectatives continuen altes. Siestic físicament i mentalment bé, no hi ha raó per no estar en els grans partits, i això és el que espero per al 2014."

Federer debutarà a Xangai, directament en la segona volta, contra el vencedor del partit d'avui entre l'australià Lleyton Hewitt i l'italià Andreas Seppi. ■

Granollers jugarà contra Djokovic

Marcel Granollers es va classificar per a la segona eliminatòria del Masters 1.000 de Xangai, l'últim de la temporada, després de guanyar el serbi Janko Tipsarevic en dos sets (6-4 i 6-4). El jugador català es convertirà en el primer rival de Novak Djokovic, que debutarà en el torneig xinès directament en la se-

gona volta. El seu va ser un dels pocs enfrontaments que es van escapar de la cancel·lació a causa de la pluja. Un dels que no es van poder disputar va ser el que havien de jugar els catalans Tommy Robredo i Albert Montañés –compans en el quadre de dobles–, que finalment es jugarà avui.

La programació d'esports

ESPORT 3 / 21.00

Gran derbi a Granollers

El Fraikin Granollers i el Barça llugen el derbi català més interessant dels últims anys en la lliga Asobal. Els dos equips són els únics que han guanyat els cinc partits. Per als vallesans, que han fet el seu millor inici de temporada en anys, jugar a casa els pot servir de motivació per superar el totpoderós Barça. Per això compten amb Matias Schulz, el segon porter menys golejat.

TELEDEPORTE / 8.00

Masters 1.000 de Xangai

La pluja va obligar a ajornar ahir alguns dels partits de la primera jornada del Masters 1.000 de Xangai, com el que havien de jugar Albert Montañés i Tommy Robredo. Els dos catalans, que curiosament són companys en la competició de dobles, finalment es veuran les cares avui, en el segon torn de la quarta pista. Els principals favorits no debutaran fins a la segona eliminatòria.

Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya

Fisioteràpia respiratòria

La fisioteràpia respiratòria és una especialitat dins del camp de la rehabilitació física que ajuda a millorar la salut i la qualitat de vida de moltes persones amb problemes respiratoris de diversa índole.

Els objectius que pot aconseguir el fisioterapeuta especialista en fisioteràpia respiratòria són:

- Permeabilitzar la via aèria: dins dels nostres pulmons hi ha de poder passar l'aire, i perquè això sigui possible cal que estiguin nets de mucositat i també que els conductes que transporten l'aire tinguin el diàmetre adequat.

- Mantenir o guanyar volum pulmonar: que el pulmó pugui encibir més aire en cada inspiració que fem.

- Aconseguir un tipus de respiració més adequada i econòmica.

- Disminuir la dispnea (sensació d'ofec), molt útil en casos de pacients asmàtics.

- Ajudar a la reabsorció i al drenatge d'aire i de líquids pleurals.

- Mantenir una bona postura del cos i bona mobilitat de les extremitats superiors, perquè això ajuda a respirar més correctament.

- Ajudar a prevenir problemes circulatoris, ja que cal recordar que el sistema respiratori i el cardiovascular estan íntimament relacionats.

Per tal d'aconseguir aquests objectius, el fisioterapeuta disposa d'exercicis actius (els fa el pacient mateix), exercicis activoassistits (els fa el pacient amb l'ajuda del fisioterapeuta) i maniobres passives (les executa el fisioterapeuta sense la participació activa del pacient).

En cas de tractar nens, s'intenta integrar els exercicis a través del joc per tal que l'infant gaudeixi de la sessió i es mostri més col·laborador.

Quan es tracta d'una persona amb una patologia crònica (EPOC, asma, emfisema...), també s'ensenyen unes pautes per tal que el pacient les pugui realitzar a casa seva de manera habitual.

Centre de Fisioteràpia Montse Sansa
Montse Sansa Roquet
Col·legiada 2741

Esport 3

- 10.52 **Chiloé.** Miami / Seül.
- 11.56 **Megaestructures.**
- 12.47 **El millor d'Austràlia.**
- 13.39 **Un tast pel món.**
- 14.04 **Forquilla i motxilla.**
- 14.30 **Mars del món.** La costa dàlmata. Un arxipèlag al mar Adriàtic.
- 15.13 **Itàlia des de l'aire.** Sardenya.
- 15.40 **Els Dom Tom vistos des del cel.**
- 15.52 **Cròniques salvatges.**
- 16.42 **A què jugues?.**
- 17.35 **El museu de la vida.**
- 18.38 **El millor d'Austràlia.**
- 19.30 **Crackòvia.**
- 20.00 **Esport Club.**
- 20.55 **Handbol.** Fraikin BM Granollers - FC Barcelona.
- 22.20 **Zona UFEC.**
- 23.00 **Efectivament.**
- 00.05 **Tot l'esport.**

Barça TV

- 11.00 **Nit Europea.** Celtic Glasgow - Barça.
- 11.15 **València - Barça.**
- 11.30 **Jugadors de llegendes.** Bakero.
- 12.00 **Temps de joc.** Barça - Valladolid.
- 13.45 **El protagonista.**
- 14.00 **Barça notícies migdia.**
- 14.30 **El partit handbol.** Barça - Angel Ximenez Puente Genil.
- 16.00 **Barça notícies.**
- 16.30 **Estació Camp Nou.**
- 17.00 **El partit juvenil.** Celtic Glasgow - Juvenil A.
- 18.45 **Promeses.**
- 19.30 **ADN Barça.**
- 20.30 **Quina penya!.**
- 21.00 **Jugadors de llegendes.**
- 21.30 **Promeses.**
- 22.15 **Temps de joc.** La Liga. Barça - Llevant.

Sportmanía

- 10.25 **Rugby Champions-hip.** Sudàfrica - Nueva Zelanda.
- 12.15 **Serie A Calcio.** Inter - Roma.
- 14.00 **NBA+: NBA Pre-temporada.** Indiana Pacers - Chicago Bulls.
- 15.45 **NFL.** Atlanta Falcons - N.Y Jets (Monday Night).
- 19.05 **Rugby Champions-hip.**
- 19.35 **Highlights Tennis ATP 500: Pekín.**
- 20.30 **De Rally (WRC): Alsacia - Francia.**
- 21.10 **Rally de Alsacia (Francia).**
- 22.00 **Clásicos del Mundial de Rally: Córcega 1999.**
- 23.00 **Los especialistas del balonmano.**

Eurosport

- 08.30 **Fútbol.** Eurogoles magazine.
- 09.15 **Snooker.** Euro Tour. Final.
- 10.15 **Ciclismo.** Tour de Lombardia.
- 12.00 **Tenis.** Torneo WTA en Linz. Austria.
- 22.00 **Boxeo.** A. Abraham (Alemanya) - W. Shihepo (Namibia).
- 23.05 **Deportes de motor.**
- 23.15 **All Sports.** Watts magazine.
- 00.15 **Tenis.** Torneo WTA en Linz.

C + Fútbol

- 10.45 **El día después.**
- 12.00 **Major League Soccer.** Houston Dynamo - Montreal Impact.
- 13.45 **Goles Liga holandesa.**
- 14.00 **Highlights Bundesliga.**
- 15.00 **Serie A Calcio.** Juventus - Milan.
- 16.45 **Goles Premier League.**
- 17.00 **Highlights Liga holandesa: Jornada 9.**
- 18.00 **Premier League.** West Bromwich - Arsenal.
- 19.45 **Goles Serie A.**
- 20.00 **Weekly Champions.**
- 20.30 **Bundesliga.** Bayer Leverkusen - Bayern Munich.
- 22.15 **Goles Bundesliga.**
- 22.30 **Serie A Show.**
- 23.00 **Premier League Review: Jornada 7.**

Teledeporte

- 06.00 **Supercopa de España.** Final. Real Madrid - Barcelona.
- 07.45 **Carrera de montaña.** Marató Extreme.
- 08.00 **Tenis WTA.** Torneo de Shangai. Directe.
- 20.30 **Conexión Teledeporte.**
- 20.55 **Supercopa femenina.** Perfumerías Avenida - Rivas Ecópolis. Directe.
- 22.30 **Magazine UEFA Champions League.**
- 23.00 **Conexión Vintage.**
- 00.00 **Estudio Estadio.**
- 01.45 **Tenis WTA.** Torneo de Shangai.

Gol T

- 08.30 **Bundesliga.** Bayer Leverkusen - Bayern Munich.
- 11.00 **Bayern Munich TV.**
- 11.30 **Manchester City - Everton.**
- 12.00 **Sunderland - Manchester United.**
- 12.30 **Norwich City - Chelsea.**
- 13.00 **WBA - Arsenal.**
- 13.30 **La Liga.**
- 14.30 **Goles Liga Adelante.**
- 15.00 **La Liga World.**
- 15.30 **Liga portuguesa.**
- 16.00 **Liga rusa.**
- 16.30 **Liga belga.**
- 17.00 **Liga italiana.**
- 18.00 **Premier League.**
- 19.00 **Chelsea TV.**
- 20.00 **Manchester City TV.**
- 21.00 **Liga italiana.** Juventus - Milán.

Canal + Liga

- 10.15 **Fútbol de Plata.**
- 10.45 **Serie A Calcio.** Juventus - Milan.
- 12.30 **Compact Ligas Internacionales: Programa 7.**
- 13.30 **Liga BBVA.** Barcelona - Valladolid.
- 15.15 **Compact Liga: Jornada 8.**
- 16.30 **Liga BBVA.** Vila-real - Granada.
- 18.15 **Especial Liga: Michel II debuta de nuevo.**
- 18.30 **Fútbol por el Mundo.**
- 19.15 **Liga Adelante.** Numancia - Sporting.
- 21.00 **El día después.**
- 22.15 **Goles de primera.**
- 22.30 **Fútbol de Plata.**
- 23.00 **Fiebre Maldini.**
- 00.15 **Liga BBVA.** Sevilla - Almería.

C + Deportes

- 10.30 **Highlights Tennis ATP 500: Pekín.**
- 11.30 **NFL.** San Francisco 49ers - Houston Texans.
- 14.00 **De Rally (WRC).** Alsacia - Francia.
- 14.40 **Rally de Alsacia (Francia).**
- 15.35 **Clásicos del Mundial de Rally.**
- 16.25 **Rugby Champions-hip.** Sudàfrica - Nueva Zelanda.
- 18.15 **Película Oficial Finales de NBA.**
- 19.15 **NBA+.** Los Angeles Lakers - Denver Nuggets.
- 21.00 **NBA Gira Europea: NBA.** Oklahoma City Thunder - Philadelphia 76ers. Directe.
- 23.45 **Pretemporada NBA+.**
- 00.15 **NFL en acción.**

C + Champions

- 10.00 **Weekly Champions.**
- 10.30 **Premier League.** West Bromwich - Arsenal.
- 12.15 **El día después.**
- 13.30 **UEFA Champions League.** Arsenal - Nàpoles.
- 15.15 **Compact Ligas Internacionales.**
- 16.15 **UEFA Champions League.** Juventus - Galatasaray.
- 18.00 **FIFA Fútbol Mundial.**
- 18.30 **Highlights Liga holandesa.**
- 19.30 **Fiebre Maldini.**
- 20.45 **Serie A Calcio.** Juventus - Milan.
- 22.30 **Weekly Champions.**
- 23.00 **El día después.**
- 00.15 **Premier League.** Tottenham - West Ham.
- 02.00 **Highlights Bundesliga.**

Fes-te'n subscriptor

Juga amb EL 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

Purito es mereixia un Monument

Després dels magnífics resultats que ha obtingut Joaquim Rodríguez aquest any, es mereixia un Monument. I el va guanyar diumenge en adjudicar-se, per segona vegada consecutiva, el Giro de la Llombardia, l'últim dels

cinc Monuments de la temporada. Els altres quatre són la Milà-San Remo, el Tour de Flandes, la París-Roubaix i la Lieja-Bastogne-Lieja, que és la més antiga de totes. Fins ara, només dos ciclistes catalans han guanyat alguna vegada una d'aquestes cinc clàssiques: Miquel Poblet, que va ser primer dues vegades en la Milà-Sanremo, i Purito, vencedor dues vegades del Giro de la Llombardia. En qualsevol cas, el triomf de diumenge ha suposat per al de Parets del Vallès la primera gran victòria de la temporada, després d'ha-

ver-se hagut de conformar aquest any amb la plata en el mundial –fa només una setmana–, amb un tercer lloc en el Tour de França, una quarta posició en la Volta a Catalunya i un segon lloc en la Lieja-Bastogne-Lieja. El ciclista del Katuixa acabarà l'any com a primer classificat de l'UCI World Tour, havent superat el britànic Chris Froome. Ja va ser el número 1 del món el 2010 i el 2012, reconeixement que l'obliga, com ell mateix ha dit, a estar en un altíssim nivell durant tota la temporada.

LA PENÚLTIMA

El mannà televisiu

El president de l'Espanyol, Joan Collet va obrir la caixa dels trons ahir en la seva conferència al Tribuna Barcelona. El mandatari blanc-i-blau denunciava el que és sabut per tothom, però que molts volen amagar, l'esbiaixat repartiment dels drets televisius. El Barça i el Madrid, les dues superpotències del futbol estatal, viuen alienes a la crisi que sacseja el món esportiu i la resta d'equips s'emporten les engrunes. No és la primera vegada que se'n parla ni tampoc que se'n parlarà. La lliga està zombi i d'aquí poc, si no es posa fre a una situació més pròpia d'un oligopoli o un càrtel, molts equips semblaran un dels múltiples protagonistes que deambulen a *The walking dead*. El primer símptoma són clars en l'hemorràgia constant de talent cap a l'exterior. Ara mateix, la Premier League anglesa i la Bundesliga van dues passes al davant i són les lligues que tothom vol seguir. Fins i tot la Ligue 1 de França sembla que agafa embranzida per convertir-se en un campionat més atractiu a ulls dels aficionats. Totes tres competicions tenen en comú el repartiment equitatiu dels drets televisius. Ara mateix, la lliga estatal viu en un cul de sac. Els camps es buiden de manera imparable per la crisi, els preus de les entrades i els horaris del futbol. A aquesta llosa s'afegeix la competició desigual, que només fa atractiva la lliga per als aficionats del Madrid i el Barça, als quals s'han afegit els de l'Atlético, fins que tinguin benzina els deixebles de Simeone. La paràlisi és total en tots els clubs, llevat dels dos grans que fan el seu camí com si res. I cada any la cosa és pitjor.

Ara tothom espera el mannà d'un nou i just repartiment de drets televisius que haurà de veure la llum el curs 2015/16. Tot depèn de fer una negociació col·lectiva i vendre la imatge de marca de la LFP. Tots els clubs de primera i segona han de pensar en grup i una guerra de guerrilles no beneficiarà ningú, ni el mateix Barça i Madrid que, a còpia de dominar amb mà de ferro el campionat domèstic, també han perdut, de retruc, esplendor a Europa per la falta de rigor competitiu. En l'hipotètic cas que es negociï un nou repartiment dels drets, tots els equips han de ser

Neymar celebra un gol contra el Valladolid, en l'última jornada de lliga al Camp Nou ■ EFE

conscients que hauran de cedir en les seves previsions, però també que hauran de ser polítics en la gestió. Els desgavell dels últims vint anys s'ha pagat molt car. El futbol va ser un microcosmos de la societat que molts aprofitaven com a plataformes publicitàries o bé com a desig per satisfer el seus esperits més megalòmans. Tots els clubs, amb major o menor mesura, es van equivocar, i ara també estan pagant amb concursos de creditors i motxilles ingents de deute els seus pecats. Els dirigents del futbol han de tenir molt present els errors del passat per no repetir-los en el futur quan arribi una nova injecció monetària via contractes, suposadament més sucosos, de televi-

sió. Si no s'aplica els seny i el rigor en la gestió hi ha el perill real de tornar a caure en una altra bombolla futbolística. Els dirigents dels equips de la lliga acostumen a batejar al ritme llatí i això vol dir respondre amb el cor, la passió i no pensar amb el cap. Aquest s'entreu el perill més gran per a la lliga. Com a exemple, no fa gaire un estudi elaborat als EUA indicava que a qui li tocava la loteria acabava gestionant la seva nova riquesa tal com gestionava els diners abans de ser milionari. Els que vigilaven la despesa ho seguien fent tot i ser rics i els altres es quedaven sense res cinc anys després del premi. Ara falta esbrinar com actuaran els dirigents de la lliga.

Si els nous contractes de televisió aporten més diners, estaran a l'altura els dirigents per gestionar-los i no caure en els errors del passat?

Román Martínez. PERIODISTA

TAQUIGOL

Àlex Santos. PERIODISTA

I prou!

L'assemblea de socis compromissaris transcorria per un camí sense sots quan un soci va fer una intervenció d'aquelles llargues i enrevessades fins a l'eternitat, per dir que per què s'havia d'actualitzar el cens. Sí, va aconseguir crispar els nervis del president que, en un discurs que anava *in crescendo*, va acabar amb un contundent: "I prou!" Tot seguit, com adonant-se que havia parit una sentència barcelonista per a la posteritat, tipus *¡Al loro!* de Joan Laporta, no es va estar d'apuntar un somriure inamovible al seu rostre per rebaixar tensions.

El cas és que al marge de l'encert o no del president en aquesta escalfada amb un soci, i de l'abrupta resposta, el Barça d'ara i el de no fa pas gaires anys té molta raó en matèria de revisió del cens.

La junta de Laporta, que va tenir l'ocurrència d'obrir el club per inscriure milers de socis sense destí, també va impulsar amb una gran idea el control del cens i que tothom passés pel Camp Nou per confirmar que el nom que apareixia al seu DNI i el del carnet de soci coincidia. Va passar que amb l'ocurrència del *Gran repte*, el club va confondre recaptar diners fàcils i ràpids amb obrir la porta del club a milers i milers de persones a les quals no es podia oferir més que tenir un carnet quasi inservible. Després va aparèixer allò que qui tenia carnets podia optar a entrades, i va ser quan milers de nens, a un cost econòmic residual, van començar a donar-se d'alta i a optar a entrades, qui sap si per revendre-les o fer-ne un mal ús. Per poder tallar en sec sospites de pràctiques abusives, el club, deu anys després del primer control del cens, ha impulsat una nova campanya que d'entrada hauria de ser aplaudida sense fissures per tots els socis del club, ja que quin millor senyal d'autenticitat hi ha a banda que el Barça sàpiga exactament qui és qui de la llista de socis.

Que algun soci no ho vegi clar, per la molèstia que comporta desplaçar-se al Camp Nou, té el seu sentit, però tenint en

Sandro Rosell, en el moment d'exposar el seu informe en l'assemblea de dissabte passat ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Els d'ara, com els d'abans, saben que una assemblea, de la manera com es representa, amb socis que ni hi són ni se'ls espera, no funciona

compte que el Barça ha concedit un marge d'allò més generós, resulten ridícules les queixes, fins al punt que, el rampell del president Rosell és quasi comprensible. Més suports hauria rebut, segur, el soci queixós si en comptes d'arremetre contra un fet que no té cap recorregut com és dubtar de la política de control de cens del club, hagués subratllat la situació ridícula que un any més ha representat l'escenificació de l'assemblea, no pel seu significat, sinó per la seva litúrgia, criticada fins a l'extenuació pels actuals dirigents quan no ho eren, pels anteriors abans de ser-ho

i pels que ara aspiren a ser-ho algun dia. Tots saben que una assemblea, de la manera com es representa des de la platea, amb socis que ni hi són ni se'ls espera, no funciona. Una dada curiosa reflecteix quin és el múscul d'aquest òrgan: l'assemblea quasi va arribar als 600 assistents en el seu pic màxim, però quan es va votar el punt més important (estatuts), una hora abans que comencés el partit del Barça, hi havia dues persones menys de les que hi havia quan es va posar en marxa la reunió, és a dir, 431. Sí, un 0,2% de la massa social.

Estrenem
pàgina web !!
www.elreidelarajola.com
Podràs veure més
de 300 models

El Rei de la Rajola

Tel. 902 909 500

El supermercat més gran
en gres i rajola

+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles. Le Boulou

